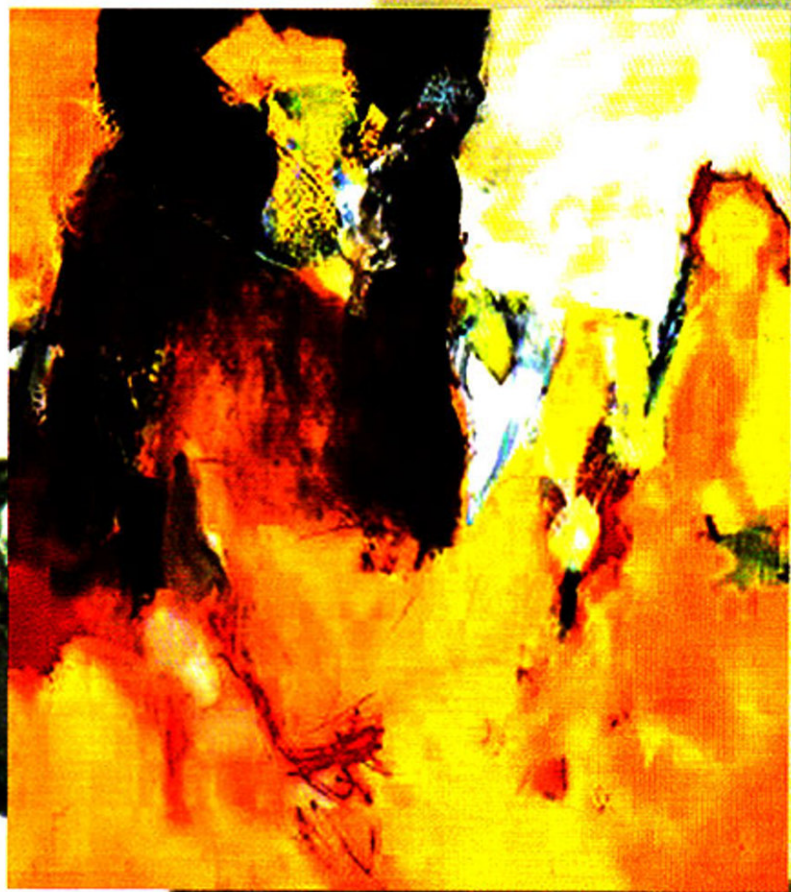

PUBLISHED BY VIEW

၂၁

အရောင်မဲ့စိမ်းလန်းခြင်း

Digital Art : Idea Kyaw
Mg Kyaw Oo

အခန်း (၁)

ခြံဝင်းကျယ်ကြီးတစ်ခုလုံးကို မီးလုံးရောင်စုံများ ထွန်းညှိထားသော ဆူညံသော တေးဂီတသံများ ထွက်ပေါ်နေသည့် ရာဇမာန်တို့ ခြံထဲတွင် သူငယ်ချင်းသုံးယောက်သာပါသော သူ့မွေးနေ့ပွဲလေးကို ကျင်းပနေသည်။ ။

ခြံလယ်ရှိ ဂျပန်မြက်ခင်း စိမ်းစိမ်းများ ပေါ်မှာ လည်း စားပွဲရှည်ကြီး တစ်လုံးချကာ အမျိုးအစားစုံလင်လှသော စားသောက်ဖွယ်ရာများ ခင်းကျင်းထား၏။

ဒါတွေအားလုံးကို ရာဇမာန်၏ မာမီ ဒေါ်ထိပ်ခေါင်တင်က စီမံထားခြင်းဖြစ်ပြီး ရှိသမျှသော အမျိုးများ ၊ စီးပွားဖက်များအားလုံးကို လည်း ဖိတ်ကြားထားသေးသည်။ ။ တကယ်ဆို ရာဇမာန်၏ အသက် နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်ပြည့်သည် မွေးနေ့ပွဲတွင် သူ တကယ် ဖိတ်ကြားခွင့်ရခဲ့တာက သျှိုင်း၊ အငယ်လေးနှင့် သက်ရင့်ဆိုသည့် ငယ်သူငယ်ချင်း သုံးယောက်သာ။

ဒါဟာလည်း မာမီစီမံမှု သက်သက်ပါပဲလေ။ တခြားသူငယ်ချင်းတွေ ထက်စာလျှင် ပိုက်ဆံကြွယ်ဝချမ်းသာသည့် ထိုသူငယ်ချင်းသုံးယောက်ကိုသာ မာမီက ရွေးချယ် ပေါင်းစေခြင်းဖြစ်သည်။ ။

မိသားစုအသိုင်းအဝိုင်းတစ်ခုလုံး ဘယ်ဘက်ကိုကြည့်ကြည့် ကျိကျိ

တက်ကြွယ်ဝ ချမ်းသာခြင်းများ ဖြင့်သာ ခြုံလွှမ်းထားသော ရာဇမာန်အတွက်တော့ ထိုအရှိန်အဝါတွေဖြင့် ရောင်ပြန်ဟပ်နေတတ်သည့် အနေအထားမျိုးတွေကလည်း သူ့ကိုကြည့်လိုက်တာနှင့် ထင်းနေအောင်ပေါ်နေတတ်သည်။ ။

ပန်းနုရောင် အင်္ကျီပေါ်ကမှ အနက်ရောင်ကုတ်တစ်ထပ်ခံကာ စတိုင်ပင်အနက်ရောင်နှင့် တွဲဖက်ဝတ်ဆင်ထားသော ရာဇမာန်အသွင်က နုပျိုလန်းဆန်းမှုများ ဖြင့် တက်ကြွနေ၏။

"မင်းတို့ လာမှ ပဲ ငါ့မှာ အသက်ရှူချောင်တော့တယ်ကွာ၊ တစ်ချိန်လုံး မာမီက သူ့အမျိုးတွေပဲလိုက်ပြီး နှုတ်ဆက်ခိုင်းနေတာ၊ သိတဲ့အတိုင်း မွန်းကျပ်နေတာဟေ့"

"သိတယ်လေ ဒါကြောင့်လည်း ငါတို့ က စောစောထွက်လာမလို့ ဟာကို ဒီကောင် သက်ရင့်ပေါ့၊ ငါတို့ သွားခေါ်မှ ရေချိုးတယ်လေ"

အငယ်လေးက ဂျင်းဘောင်းဘီအိတ်ထဲ လက်နှစ်ဖက်ထိုးထည့်ကာ သက်ရင့်ကို မေးငေါရင်း ပြောလိုက်၏။ သက်ရင့်ကတော့ သူယောပုဆိုးအပြာရင့်ရောင်ကို ပြင်ဝတ်လိုက်ရင်း

"ဒီလောက်လည်း မကြာပါဘူးကွာ၊ ငါက ဆပ်ပြာမတိုက်ခင်သုံးခွက် ဆပ်ပြာတိုက်ပြီး ငါးခွက်ပဲ ချိုးခဲ့တာပါ"

"များ တာပေါ့ကွာ ရေပတ်ပဲတိုက်ခဲ့ဖို့ ကောင်းတာကွ"

သျှိုင်းကပါဝင်၍ နောက်လိုက်တော့ သူတို့ လေးယောက်လုံး တဟားဟားနှင့် အော်ရယ်မိတော့၏။ ကျယ်လောင်လွန်းသွားသော ရယ်သံများကြောင့် မာမီက သူ့ရှယ်ယာဝင်တွေနှင့် စကားပြောနေရင်းက ရာဇမာန်တို့ ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ။

ထို့ကြောင့်ပင် လေးယောက်သား ဇက်လေးများ ပုကာ အသံတိတ်လိုက်ရ၏။ မာမိက ဣန္ဒြေကြီးတစ်ခွဲသားနှင့်သာ ဘဝကို ဖြတ်သန်းလာသူ ဝီဝီ အရာရာကို ချုပ်ထိန်းခြင်းများ နှင့်သာ ကုန်ဆုံးစေတတ်သည် ။ သူပြောလျှင် တစ်ခွန်းတည်းနှင့် နားထောင်မှ ကျေနပ်တတ်သည် ။ ပြောသည့်အတိုင်းလည်း ဖြစ်အောင်လုပ်တတ်သည် ။

ရာဇမာန် တက္ကသိုလ် ပထမနှစ်စတင်တန်းက ကောင်မလေးတစ်ယောက်ထံမှ ပို့စကတ်လေးတစ်ခု လက်ဆောင်ရဖူးသည် ။ ထိုကတ်လေးအား မာမိတွေ့သွားပြီးနောက်ပိုင်းမှာ တော့ သူ့အား ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းကာ ကျောင်းတက်ခွင့်မပေးတော့။ ဒရိုင်ဘာဦးလေးကြီးနှင့်သာ နှစ်ပါးသွားစေခဲ့၏။ မာမိဟာ ဒီလောက်ထိတောင် ရာဇမာန်အား အဖြစ်သည်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။

ဒယ်ဒီ ဆုံးပါးသွားပြီးကတည်းက ရှိသမျှလုပ်ငန်းအားလုံးကို ဦးစီးလုပ်ကိုင်ခဲ့ရသောကြောင့်လည်း မာမိစိတ်ဓာတ်တို့ က မာကျောနေခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည် ။ ဒယ်ဒီဆုံးတော့ ရာဇမာန်တောင်မှ မူလတန်းမတတ်သေး။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ဖတဆိုးလေးဖြစ်ခဲ့ရသော သူ့အား မာမိက ဒယ်ဒီအတွက်ပါ ပိုချစ်ခဲ့ရသောကြောင့်လည်း ထိုမျှထိ လိုက်ဂရုစိုက် ကြည့်ရှုခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ဒါဟာ မိခင်တစ်ယောက်ရဲ့ ချစ်ခြင်းတွေကြောင့် ဖြစ်လာသည့် ကန့်သတ်ချုပ်ချယ်မှုများ ဆိုတာ သိနေပေမယ့်လည်း တစ်ခါတလေတော့ ရာဇမာန်တစ်ယောက် ပွင့်လင်းလွတ်လပ်သော ဘဝတစ်ခုကိုသာ တောင့်တနေတတ်သည် ။ လူငယ်တစ်ယောက်ရဲ့ လွတ်လပ်မှုတွေကို သူလည်း မက်မောမိသည် ပဲလေ။

"ဟေ့ကောင် မာန်ရာ ငါတို့ က ဒီလိုပဲ ဘူဖေးလေး ထစားလိုက်

အချို့ရည်လေးသောက်လိုက် လုပ်နေရမှာ လားကွ၊ နည်းနည်းပါးပါး တော့ သောင်းကျန်းချင်တာပေါ့ကွာ"

သျှိုင်းက သူ့ဆံပင်ပါးပါးထောင်ထောင်များ ဘေးမှ နားထင်တစ် လျှောက် ရှည်ကျနေသော ဒေါက်နှစ်ဖက်ကို လက်နှင့်အသာဆွဲချရင်း ပြောလိုက်၏။ သျှိုင်းစကားကို ဘယ်အချိန်တည်းက ထောက်ခံချင်နေမှ န်းမသိသော ကျန်နှစ်ယောက်ကလည်း ခေါင်းများကို ပြိုင်တူညီတံလိုက် သည် ။

"ဟုတ်တယ်ကွာ ပျင်းစရာကြီး ငါတို့ ဘာသာ အပြင်သွားရ အောင်၊ ဘယ်လိုလဲ"

အငယ်လေးက ပေါ်တင်ကြီးဖွင့်ပြောလာတော့ ရာဇမာန်လည်း နဂို ကမှ မွန်းကျပ်နေသူပီပီ

"နေဦးကွာ မာမို့ကိုပြောရင်တော့ အပြင်ထွက်ခွင့်ရမယ် မထင်ဘူး၊ ငါ့ဟာငါ ကြိုးစားကြည့်မယ်"

"ဘယ်လိုကြိုးစားမှာ လဲကွ"

သက်ရင့်က စိတ်ဝင်တစားနှင့် မေးတော့မှ ရာဇမာန်က အသံခပ်တိုး တိုးနှင့်

"ငါ့ကားက ခြံနောက်က ဂိုဒေါင်ထဲမှာ ရှိတယ်၊ မာမီမသိအောင် ခြံ နောက်သွားပြီး ထုတ်ခဲ့မယ်လေ၊ ပြီးရင် အနောက်ပေါက်ကပဲ ငါတို့ လ စံကြတာပေါ့၊ သီချင်းသံတွေနဲ့ ဒီလောက်ဆူနေတာ ကားစက်သံတော့ မာမီကြားမယ် မထင်ပါဘူး"

"ဒါဆို သက်ရင့်ရဲ့ ကားကြီးကို ဒီအတိုင်း ထားခဲ့ရမှာ လား"

သျှိုင်းက ထောက်ပြတော့မှ သူတို့ ခေါင်းလေးလုံး ဆိုင်လိုက်ကြပြီး

"ဒီလိုလုပ်မယ်ကွာ မင်းတို့ က ပြန်တော့မယ့်ပုံနဲ့ သက်ရင့်ကားကို ခြံ ရှေ့ကပဲ ပတ်မောင်းထွက်ခဲ့ကြ၊ ငါနဲ့ လမ်းထိပ်မှာ ပြန်ဆုံမယ်ကွာ"

"အခုပဲ ရောက်၊ အခုပဲပြန်ဆို မင်းမာမီက ယုံမှာ မဟုတ်ဘူး နော်၊ အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ"

"မတတ်နိုင်ဘူးကွာ၊ သက်ရင့်မှာ အရေးကြီးကိစ္စရှိလို့ ပြန်ရမယ်လို့ ပြောလိုက်၊ ဒါ ဆိုရင်တော့ ယုတ္တိနည်းနည်းရှိပါတယ်ကွ"

လေးယောက်လုံး ဘွဲ့ရပြီးသား လူကြီးစာရင်းဝင်တွေဖြစ်ပေမယ့် ခုလိုကိစ္စမျိုးကိုတော့ ရာဇမာန်မိခင် မသိအောင် ခိုးလုပ်ရသည်။ ရာဇမာန်ကို နေရာတကာ မျက်စိဒေါက်ထောက် လိုက်ကြည့်နေတတ်သော ရာဇမာန်မာမီအကြောင်းကိုလည်း သူတို့ သုံးယောက်လုံး နောကျေနေပြီမို့ ပြဿနာတော့ သိပ်မရှိပါဘူးလေ။

"ကဲ ဒါဆို စလုပ်ရှားရအောင်"

"အိုကေ အောင်မြင်ရမယ်"

လေးယောက်သား လက်သီးချင်းထပ်လိုက်ကာ သဘောတူညီချက် ယူပြီး လူစုခွဲလိုက်သည်။ ရာဇမာန်ကတော့ မာမီ မသိအောင် ခြံနောက်သို့ အိမ်ဘေးမှ တစ်ဆင့် ပတ်ထွက်ခဲ့၏။

ထို့အတူ သက်ရင့်တို့ မှာ လည်း ဒေါ်ထိပ်ခေါင်တင် မမြင်နိုင်အောင် ဘူဖေးစားနေသော လူတန်းများကြားမှ အသာငုံလျှိုထွက်ခဲ့သည်။

လမ်းထိပ်သို့ ကြိုရောက်နေသော သက်ရင့်၏ ကားအပြာရောင် စိုစိုလေးကို လှမ်းမြင်မှ ပင် ရာဇမာန်မှာ သက်ပြင်းချနိုင်တော့၏။

အမိုးဖွင့်ပြိုင်ကား အနီရဲလေးကို သက်ရင့်၏ ကားလေးဘေးတွင် ထိုးရပ်လိုက်ပြီး

"ကဲ ဘယ်သွားမလဲ ဟေ့ကောင်တွေ"

ကားတံခါးကို မီရပ်နေသော အငယ်လေးက

"ငါတို့ ကျောင်းတုန်းက အီးစီကြီးကို မှတ်မိလား၊ ရဲရင့်ဖြိုးဆိုတဲ့ ကောင်လေ၊ ဒီကောင်အခု ရက်စရန့်တစ်ခု ဖွင့်ထားတယ်ကွ၊ ငါတို့ အဲဒီ ကို သွားကြမလား"

"ငွတ်မယ်ထင်ရင် လုပ်ကွာ၊ ဒီမှာ ကြာကြာရပ်လို့ မဖြစ်ဘူးကွ"

သျှိုင်းက လောလိုက်တော့မှ အငယ်လေးက ရာဇမာန်၏ ကားပေါ် သို့ ဘေးတံခါးမှ လွှားခနဲ ခုန်ကျော်ကာ တက်ထိုင်လိုက်သည်။

သက်ရင့်ကလည်း သူ့ကားလေး၏ ဒရိုင်ဘာနေရာမှ ဝင်ထိုင်လိုက် တော့ သျှိုင်းကလည်း ဘေးထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။ ရာဇမာန်၏ ကားလေးက ကတ္တရာလမ်းမကြီးပေါ်တွင် တရိပ်ရိပ်ပြေးလွှားနေသလို နောက်မှာ ပါလာသော သက်ရင့်ကလည်း မီအောင်လိုက်မောင်းသည်။

ဒီလိုနဲ့ ပဲ တစ်ယောက်ကားကို တစ်ယောက်ကျော်တက်ရင်း ခြံဝင်း ကျယ်ကျယ်နှင့် မီးမှိန်မှိန်များ တန်ဆာဆင်ထားသော စားသောက်ဆိုင် လေးတစ်ခုရှေ့သို့ ရောက်လာမှ ချိုးကွေ့ဝင်ရောက်လိုက်ကြ၏။

"ဟာ မင်းတို့ ကွာ ဘယ်ကဘယ်လိုပေါက်ချလာတာလဲကွ"

"ဒီနေ့ ရာဇ မွေးနေ့လေ၊ ငါတို့ သူ့မားသားကြီးမသိအောင် လစ်ထွက် လာတာကွ၊ မင်းဆိုင်မှာ သောင်းကျန်းရအောင်လေ"

အငယ်လေးစကားကြောင့် ရဲရင့်က ရာဇမာန်ပခုံးကို လက်နှင့် လှမ်း ပုတ်လိုက်ရင်း

"မင်း မွေးနေ့လား၊ ဟက်ပီးဘတ်ဒေးကွာ မင်းတို့ ကြိုက်တာမှာ ဟု

တ်ပြီလား၊ လိုတာရှိရင်လည်း ပြော၊ ဆိုင်ကဖွင့်တာ မကြာသေးဘူးဆို တော့ လာသမျှ ကတ်စတန်မာအားလုံးကို ငါကိုယ်တိုင် သေချာလိုက်ရှင်းပြနေရတယ်ကွ"

ရဲရင့်ဖြိုးက ထိုသို့ပြောကာ သူတို့ လေးယောက်အနားမှ ထွက်ခွာသွား၏။

"ကဲ ဒီညတော့ ငါရှင်းမယ်ကွာ၊ မင်းတို့ ကြိုက်သလောက် သောက်"

"အောင်မာ မင်းကပဲ အမှတ်ကပ်ယူနေသေးတယ် ရာဇရယ် မင်းမွေး နေ့မှာ မင်းမတိုက်လို့ ဘယ်သူတိုက်မှာ လဲကွ"

သျှိုင်း စကားကို ထောက်ခံသလို ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတ်နေသော သက်ရင့်ကတော့

"အင်း သူတိုက်တာ သောက်ပြီးရင်တော့ သူ့အမေဆီမှာ တော့ လိုက်ပြီးတော့ ရှင်းပေတော့ပဲပေါ့ ဟုတ်လား"

"ဒါကတော့ကွာ မင်းတို့ ကလည်း အားလုံးက သူငယ်ချင်းတွေပဲမဟုတ်လား။ ဒီလောက်ကတော့ ပြောနေစရာ မလိုပါဘူးကွာ"

"မင်းက ငါတို့ ကို အပိုင်ချုပ်နေတာပေါ့လေ၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား ရာဇ"

"ထင်ချင်သလိုထင်ကွာ၊ လောလောဆယ် လွတ်လပ်ခွင့်ရတုန်း ကဲ လိုက်ကြရအောင်"

သူတို့ လေးယောက် ဘီယာခွက်များကို မြှောက်ကာ ချီးယားလုပ်လိုက်ကြပြီး ဇိမ်ခံကာ သောက်နေမိကြသည် ။ ဒီလိုအခွင့်အရေးမျိုးက တော်ရုံနှင့်ရသည် မဟုတ်ကြောင်းလည်း အားလုံး နားလည်နေကြပြီလေ။

ထိုစဉ်မှာ ပင် ဆိုင်တွင်းရှိ မီးများအားလုံး မှိတ်ကျသွားကာ ငြိမ်သက်သွား၏။ သူတို့ လေးယောက်၏ စားပွဲရှိရာသို့ ရွှေ့လျားလာနေသော ဖယောင်းတိုင်မီးများကို တအံ့တဩနှင့် ငေးကြည့်နေမိကြသည် ။

ထိုဖယောင်းတိုင်မီးများ သူတို့ စားပွဲရှေ့တည့်တည့်သို့ ရောက်သည်နှင့် တွဲခနဲ ရပ်သွားကာ မီးဆလိုက်တစ်ခုကလည်း သူတို့ ထိုင်နေရာဝိုင်းတစ်ခုတည်းကိုသာ ကွက်၍ ထိုးထား၏။

ခုမှ သူတို့ အားလုံး အမြင်ရှင်းသွားသည် ။ သူတို့ မြင်သော ဖယောင်းတိုင်မီးများမှာ မွေးနေ့ကိတ်တစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုးစိုက်ထားသော ရောင်စုံဖယောင်းတိုင်များ သာ ဖြစ်သည် လေ။ ထိုစဉ်မှာ ပင်စင်မြင့်ထက်မှ မွေးနေ့သီချင်းကို ပီယာနိုနှင့်တွဲဖက်ကာ တီးခတ်လိုက်တော့၏။

သီချင်းဆုံးတော့ ရာဇမာန်က ဖယောင်းတိုင်မီးများအားလုံးကို ဖူးခနဲ မှုတ်ထုတ်လိုက်သည် ။ မေမေကတော့ မွေးနေ့ကိတ်လှီးခြင်းကို ကလေးကလားအလုပ်တွေဟု ဆိုကာ လူပျိုအရွယ် စဝင်ကတည်းကပင် ပေးမလုပ်တော့ပေ။

နောက်တော့ သူကိုယ်တိုင် ကိတ်မုန့်တုံးကိုလှီးကာ ဟိုသုံးကောင်အား ခွံကျွေးလိုက်၏။

ထိုအချိန်မှာ ရဲရင့်ဖြိုးက သူတို့ နားသို့ ထပ်ရောက်လာကာ

"ဘယ်လိုလဲ ရာဇမာန်၊ မင်းသဘောကျရဲ့ လား"

"ကျပါတယ်ကွာ၊ ဒီလိုမျိုး အပြင်ထွက်ပြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ်နဲ့ မွေးနေ့ပွဲကို ကျင်းပခွင့်ရတာ ဒီတစ်ခါပဲရှိသေးတယ်လေ"

"ဟုတ်ပြီ ဒါဆို မင်းကိုငါက လက်ဆောင်ပေးတဲ့ အနေနဲ့ သီချင်းနဲ့

ဖျော်ဖြေမယ်"

"ဘာလဲ မင်းကိုယ်တိုင် ဆိုမှာ လား"

ရာဇ စကားကြောင့် ရဲရင့်ဖြိုးက ခေါင်းကို တွင် တွင် ခါကာ

"ဘယ်ကလာ ဟုတ်ရမှာ လဲကွာ၊ ငါလားဆိုတတ်မှာ ၊ ငါ့ဆိုင်မှာ ငှားထားတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို ဆိုခိုင်းမှာ ပေါ့ကွ၊ ဒီကောင်မလေးက အသံတော်တော်ကောင်းတယ်၊ ပိုက်ဆံမရှိလို့ သာ ခွေမထုတ်နိုင်တာ"

"အေးပါကွာ ဟုတ်ပါပြီ၊ မင်းသဘော မင်းသဘော၊ ဆိုပြတဲ့ သူရှိတော့လည်း နားထောင်ရသေးတာပေါ့"

"ဟုတ်တယ်ကွ ငါလည်း ထောက်ခံတယ်၊ လုပ်ကွာ၊ အပျင်းပြေပေါ့"

သျှိုင်းကပါ အားတက်သရော ဝင်ပြောတော့ ရဲရင့်ဖြိုးက ချက်ချင်းပင် လက်ဖျောက်တစ်ချက်တီးကာ သူတို့ နားမှ ထွက်သွားသည် ။

သိပ်မကြာခင်မှာ ပင် စင်မြင့်ပေါ်၌ ရောင်စုံဆလိုက်မီးများ ပွင့်လာကာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် စင်ပေါ်သို့ တက်လာ၏။ ဂျင်းပင်အပြာလွင်လွင်ကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး အပေါ်မှ တီရှပ်အနက်ရောင်နှင့် ဒေါက်ဖိနပ် အမြင့်ကြီး စီးထားသော သူမပုံစံသည် ရာဇတို့ မျက်စိထဲ၌ နည်းနည်းတော့ ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသည် ဟု ထင်လိုက်မိ၏။

သို့သော် တီးလုံးသံ စပေါ်လာကာ ထိုအမျိုးသမီး နှုတ်ဖျားမှ ထွက်ပေါ်လာသော သီချင်းသံကို နားဆင်လိုက်ရစဉ်မှာ တော့ သူတို့ အားလုံး ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားမိသည် ။

အဆိုတော် ရေဗက္ကာဝင်း၏ သီချင်းကို လှိုင်းတွန့်ဆံပင် ခွေခွေလိပ်လိပ်ကြီးများ လွင့်ပျံသွားသည် ထိ ဟန်ပါပါ ဆိုနေသော သူမပုံစံနှင့်အ

သံနေအသံထားက တကယ့်ကိုပဲ ပြောစရာမလိုလောက်အောင် ပြည့်စုံ
နေ၏။ အသံအနိမ့်အမြင့် အတက်အကျ ဘာတစ်ခုမှ အပြစ်ရှာမရလော
က်အောင်ပင်ဖြစ်သည်။ ။

"တစ်ရေးရေး ခေါင်းထဲမှူးတယ် ×× love is accidental ×× ပြေး
ထွက်ခေါင်းထဲ ချာချာလည်ခဲ့ ×× ဘယ်လိုအချိန်ကများ အို ရင်ထဲ မင်း
ချစ်ခဲ့တာလဲ ×× တော်တော်ကြာပြီပေါ့ ×× မြင်မြင်ချင်း ချစ်မိသွားပြီပဲ
"

"ဟာ၊ ဟေ့ကောင်တွေ မထင်ရဘူးနော်၊ ဒီမိန်းမ တော်တော် အသံ
ကောင်းတာပဲ"

သက်ရင့်က အာလူးကြော်တစ်ဖတ် ကောက်စားရင်း မှတ်ချက်ချ၏။

"အင်း ဟုတ်တယ် မိုက်တယ်ကွ၊ စီးရီးသာ ထုတ်ရင်ပေါက်မှာ ပဲ"

အငယ်လေးကပါ ထပ်မံပြီး ထောက်ခံလိုက်တော့ သူတောင်နှုတ်မှ
ထုတ်ဖော်ချီးကျူးချင်ချင် ဖြစ်သွားသည်။ ။ သို့သော် ရာဇဇာန်ဆိုတာ ဘ
ယ်အရာ အသေးအဖွဲ့လေးပဲဖြစ်နေပါစေ ရင်ထဲမှာ သာ ကျိတ်ထားကာ
တစ်ကိုယ်တည်း ခံစားတတ်သူ ဖြစ်၏။

သီချင်းပြီးသွား၍ စင်ပေါ်မှ ဆင်းလာသော သူမကို ရဲရင့်က သူတို့ ဝို
င်းဆီခေါ်လာကာ မိတ်ဆက်ပေး၏။

"ဟေ့ကောင်တွေ ဒါ ငါတို့ ဆိုင်ရဲ့ ပင်တိုင်အဆိုတော် ညှို့မျက်ဝန်း
တဲ့ ၊ ဘယ်လိုလဲ အဆင်ပြေတယ် မဟုတ်လား"

သူမက သူတို့ တစ်ဖွဲ့လုံးကို မျက်လုံးလေးဖြင့် တစ်ချက်ဝှေ့ကြည့်
ကာ ပြုံးပြလိုက်၏။ သူတို့ ကလည်း အလိုက်သင့်လေး ပြန်လည်ပြုံးပြ
လိုက်ပါသည်။ ။

"မျက်ဝန်းရေ ဒါက ကိုယ့်ကျောင်းက ဘော်ဒါတွေလေ၊ ဒီနေ့ ဒီကော
င့်မွေးနေ့မို့ ဆိုင်မှာ လာအားပေးတာ"

ရဲရင့်ဖြိုးက ရာဇကို လက်ညှိုးထိုးကာ ပြော၏။ မျက်ဝန်းကလည်း
ရာဇထံသို့ တည့်တည့်စိုက်ကြည့်ကာ ပြုံးပြလိုက်ပြီး နှုတ်မှ လည်း

"ဟတ်ပီးဘတ်ဒေးပါ ရာဇမာန်"

သူမက ခုနက မွေးနေ့ကိတ်လေးပေါ်တွင် တွေ့လိုက်ရသော နာမည်
လေးကို ရွတ်ကာ နှုတ်ဆက်လိုက်၏။

"ကျေးဇူးပါပဲ"

"ကဲ အေးဆေးနေကွာ၊ ငါသွားတော့မယ်၊ လိုတာရှိရင် ဝိတ်တာလေး
တွေသာ ခေါ်ပြော၊ ဘာမှ အားနာစရာမရှိဘူး၊ ပြောသာ ပြောရတာ မင်း
တို့ က အားနာတတ်တဲ့ ကောင်တွေလည်း မဟုတ်ပါဘူး"

ရဲရင့်က ထိုသို့ပြောကာ တဟားဟားရယ်ရင်း သူတို့ နားမှ
ထွက်သွားတော့၏။ ယောင်လည်လည်နှင့်ကျန်ခဲ့သော ညှို့မျက်ဝန်းမှာ
သာ သူတို့ လေးယောက်အား ထပ်မံ၍ ပြုံးပြဖြစ်သည် ။ ထို့နောက် သူ
တို့ နားမှ လှည့်ထွက်ရန်ပြင်စဉ်မှာ ပင် နှုတ်သွက်အာသွက်ရှိသော အငယ်လေးက

"အစ်မ ထပ်ဆိုစရာမရှိတော့ဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ နဲ့ လာထိုင်ပါ
လား၊ အပျင်းပြေတာပေါ့"

ညှို့မျက်ဝန်းကလည်း နှစ်ခါခေါ်စရာမလိုအောင်ပင် သွက်လက်
သော ဟန်ပန်အပြည့်နှင့် သူတို့ ဝိုင်းတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည် ။ ဒီကောင်
လေးတွေ ပုံစံကြည့်ကတည်းက ငယ်ရွယ်သော ဖျတ်လတ်သော ပုံအပြ
ည့်နှင့် ပြည့်စုံချမ်းသာသော အသိုင်းအဝိုင်းမှ ဆင်းသက်လာသူတွေမှန်း

သိသာလွန်းလှသည် လေ။

"မင်းတို့ က ငယ်ဦးမယ့်ပုံပဲနော်"

"မငယ်တော့ပါဘူးဗျ။ နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်တောင် ပြည့်ပြီ"

ရာဇမာန်က သူတို့ ကို ငယ်သည် ဟု ပြောခြင်းကို မခံနိုင်သည့်ပုံမျိုး နှင့် မဆိုင်းမတွပင် တုံ့ပြန်လိုက်၏။

"ဟား ဟား ဟုတ်ပါပြီကွာ၊ မင်းတို့ က လူကြီးလေးတွေပေါ့နော်"

"အင်း အဲဒီလို ပြောလည်း ရပါတယ်"

သက်ရင့်ကပါ ဝင်ထောက်ခံလိုက်တော့ မျက်ဝန်းက တခစ်ခစ်နှင့် ရယ်လိုက်မိသည် ။

ဒီကောင်လေးတွေက အတော့်ကို လူကြီးဖြစ်ချင်နေကြသည့် ပုံပါ လားနော်။ လူကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်လာရင် ကြုံတွေ့ရမယ့် အခက်အခဲ တွေကို နားမလည်ကြသေးလို့ သာ လူကြီးဖြစ်ချင်နေကြတာပါလေ။

မျက်ဝန်းကတော့ ရှင်တို့လိုမျိုး၊ တက်ကြွမှုတွေ အပြည့်ရှိနေတဲ့ အသက်အရွယ်မျိုး၊ ဘာကိုမှ ပူပင်ကြောင့်ကြနေစရာမလိုပါဘဲ နောက်ခံအသိုင်းအဝိုင်းမျိုးဆိုတာတွေနဲ့ အဝေးကြီးက လူသားတစ်ယောက်မို့လို့ ရှင်တို့ ကို အားကျမိပါရဲ့ ရှင်။

"ခင်ဗျားကတော့ ကျွန်တော်တို့ ထက်ကြီးမယ့်ပုံပဲနော်၊ အသက်ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ"

သျှိုင်းက မျက်ဝန်း၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ မေး၏။ မျက်ဝန်းကတော့ ပုစွန်အစိမ်းသုပ်တစ်ကောင် ခပ်စားလိုက်ရင်း

"နှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိပြီကွာ၊ မင်းတို့ နဲ့ ယှဉ်ရင်တော့ တော်တော်အို

နေပြီပေါ့ကွာ"

"အင်း ဟုတ်တယ်နော်"

ထိုသို့ပြောလိုက်တဲ့ ရာဇမာန်ကို ခပ်ပြီးပြီးလေးလုပ်ကာ စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။ သူတို့ အားလုံးက တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ ကြည့်ကောင်းနေကြတာ မှန်ပေမယ့် ဒီရာဇမာန်ဆိုတဲ့ ကောင်လေးကတော့ အားလုံးထဲမှာ မှ အထင်ပေါ်ဆုံးဖြစ်နေသည်။

နီရဲနေသော နှုတ်ခမ်းထူထူလေးများ ပါးလေးက မစိုစလောက် မို့မို့လေးဖြစ်နေကာ မျက်ဝန်း ကျဉ်းကျဉ်းလေးများကလည်း အမြဲတစေ ပြုံးနေသယောင်မို့ ချစ်စရာကောင်းသော အသွင်လေးဆောင်နေ၏။ တကယ့်ကို ကလေးငယ်လေးတစ်ယောက်လိုမျိုးပေါ့ရှင်။

"မင်းတို့ က အိမ်မှာ ပဲလား။ တို့ ပြောချင်တာက အလုပ်လုပ်ကြသလားလို့ လေ"

"ကျွန်တော်ကတော့ ဖေဖေကုမ္ပဏီမှာ ဝင်လုပ်ပေးနေတယ်"

ဒါက သက်ရင့်ပြောလိုက်ခြင်း။ ထို့နောက် သက်ရင့်ကပင် ဆက်၍

"အငယ်လေးက သူ့အမေရဲ့ ဖန်နစ်ချာဆိုင်မှာ တစ်ခါတလေ ထိုင်ပေးတယ်၊ သျှိုင်းကတော့ သူတို့ မိသားစုက ဆန်တွေပဲတွေ အိတ်စပို့လုပ်တာဆိုတော့ နယ်ဆင်းစရာရှိတာမျိုးတွေဆို သူက တာဝန်ယူပြီး သွားပေးရတယ်"

သက်ရင့်က ထိုသို့သာပြောကာ သူ့ဘီယာခွက်ကို ပြန်ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး ဆက်သောက်နေ၏။ မျက်ဝန်းက

"ရာဇမာန်ကရော ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာ မပြောရသေးဘူးလေ"

သူမ စကားကြောင့် သူတို့ အားလုံးက သောက်လက်စ ဘီယာခွက်
တွေ အားလုံးကို ပြန်ချလိုက်ကာ ပြုံးစစ မျက်နှာပေးတွေ ဖြစ်သွားကြရ
င်း မျက်ဝန်း၏ မေးခွန်းကို သက်ရင့်ကပင်ဆက်၍

"ဒီကောင်လား ဒီကောင်က ဘာအလုပ်အကိုင်မှ မရှိလို့ ထည့်မပြော
တာဗျ၊ ဒီကောင်က အလုပ်လက်မဲ့လေ"

"ဟင်"

သက်ရင့် စကားကြောင့် မျက်ဝန်း၏ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားရ
သည်။ ။

"ဟေ့ကောင် သက်ရင့် မင်းတို့ ကလည်း
ငါ့ကိုဝိုင်းနှိပ်ကွပ်နေကြပြန်ပြီ၊ မာမီက ဘာမှ မလုပ်ခိုင်းလို့ ငါက မလုပ်
ရတာပါကွ၊ မင်းတို့လိုပဲ ငါ့မှာ လည်း လုပ်စရာအလုပ်တွေက အဆင်သ
င့်ပါနော်"

ရာဇက သူ့ကိုအလုပ်လက်မဲ့ဟု ပြောခြင်းကို မခံမရပ်နိုင်စွာ
ပြန်ပြောလိုက်ခြင်းပင်။ သို့သော် ထိုစကားကြောင့်ပင် မျက်ဝန်းမှာ ငိုရခ
က် ရယ်ရခက်ဖြစ်သွားရသည်။ ။ မာမီက ဘာမှ မလုပ်ခိုင်းလို့ တဲ့ ။

"ဘာဖြစ်လို့ ရာဇမာန် မေမေက ဘာမှ မလုပ်ခိုင်းတာလဲဟင်၊ တို့ သိ
လို့ ရမလား"

"ဟား ဟား ရာဇရေ မင်းမာမီကိုတော့ ဒီအစ်မက တော်တော်စိတ်ဝ
င်စားသွားပုံပဲ၊ ဒီလိုဗျ ဒီကောင့်မှာ မောင်နှမသုံးယောက်ရှိတယ်၊
အစ်ကိုကြီးက နိုင်ငံခြားက သူတို့ ကုမ္ပဏီမှာ လုပ်ပေးတယ်၊ အစ်မက
တော့ အိမ်ထောင်ကျသွားပြီး သူ့အမျိုးသားရှိတဲ့ အမေရိကားမှာ ပဲ
အခြေချနေတယ်ဗျ၊ ဒီတော့ ဒီကောင်က အငယ်ဆုံးလည်း ဖြစ် အမေ့အ

သည်းကျော်လည်း ဖြစ်ဆိုတော့ ဖူးဖူးမှုတ်ထားတာဗျ၊ မျက်စိအောက်က တောင် တော်ရုံတန်ရုံဆို အပျောက်ခံတာ မဟုတ်ဘူး "

သျှိုင်း ပြောပြသော ရာဇမာန်အကြောင်းကို နားထောင်ရင် မျက်ဝန်း မှာ ပါးစပ်လေးအဟောင်းသားပင် ဖြစ်နေမိသည်။ ။

ဪ သူများ တွေကျတော့လည်း အဆင်ပြေလိုက်ကြတာ။ သား ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ကိုတောင် မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံ နိုင်အောင် ချစ်တတ်လိုက်တာ။ မျက်ဝန်းဘဝနဲ့ များ ကွာပါ။

"ဒါဆို ရာဇမာန်က အိမ်တွင်းပုန်းလေးပေါ့"

မျက်ဝန်း၏ စနောက်လိုက်သော စကားကြောင့် ရာဇမာန်၏ မျက်နှာလေးက ချက်ချင်းပင် အိုကျသွားတော့၏။

"အဲဒီလို မပြောပါနဲ့ ဗျာ၊ ကျွန်တော်ကလည်း ဒီကောင်တွေလို အလုပ် လုပ်ချင်တာပါဗျ၊ မာဇိုကို ပြောမရလို့ သာ ငြိမ်နေရတာ"

"အမေကို တော်တော်ကြောက်ပုံပဲ"

"ကြောက်တယ်ဆိုတာထက် ချစ်တာပါဗျ"

ညှို့မျက်ဝန်း၏ မှတ်ချက်ကို ရာဇမာန်က ပြန်ငြင်းလိုက်ပုံကို ကြည့် ကာ သူမက ပခုံးလေးတွန့်လိုက်မိသည်။ ။ ဘယ်လိုကောင်လေးမှန်းကို မ သိပါဘူး။

ထိုစဉ်မှာ ပင် ရဲရင့်က သူတို့ ဝိုင်းနားသို့ ပြန်ရောက်လာကာ ညှို့မျ က်ဝန်းအား

"မျက်ဝန်းရေ၊ ဟိုဘက်ဝိုင်းက သီချင်းတောင်းနေတယ်ကွ၊ လုပ်ပါဦး ၊ ဘောက်ဆူးကောင်းကောင်း ချမယ့်ပုံပဲ"

"ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆို မျက်ဝန်းကို ခွင့်ပြုပါဦးနော်"

ညှို့မျက်ဝန်းက သူတို့ လေးယောက်အား အပြုံးချိုချိုလေးနှင့် နှုတ်ဆက်ကာ အနားမှ ခွာ၍ စင်မြင့်ပေါ်သို့ တစ်လှမ်းချင်းလှမ်းတက်သွားသည်။ ။

သူတို့ လေးယောက်ကတော့ မျက်ဝန်းစင်ပေါ်မှာ ဆိုလို့ ကောင်းနေစဉ်မှာ ပင် ရဲရင့်ကိုနှုတ်ဆက်ကာ ထပြန်ခဲ့ကြသည်။ ။ ဒီထက်နောက်ကျပါက မာမီကိုလိမ်လို့ ရတော့မည် မဟုတ်ပေ။ ခုတောင် ရာဇမာန်စိတ်ထဲမှာ အနည်းငယ် တုန်လှုပ်နေ၏။

"ဟေ့ကောင် ကြောက်နေပြီလားကွ"

အငယ်လေးက သူကားမောင်းနေသည့်ဘေးမှ ထိုင်ကာ သူ့မျက်နှာကို ကြည့်ရင်း မေးလိုက်၏။

"နည်းနည်းတော့ လန့်တာပေါ့ကွာ"

"အန်တီကလည်း နည်းနည်းတော့လွန်ပါတယ်ကွာ၊ သူက မင်းကို တအားချုပ်ချယ်လွန်းတယ်ကွ"

အငယ်လေး၏ စကားများကြောင့် သူ သက်ပြင်းငွေ့ငွေ့ကို ချဖြစ်သည်။ ။ မတတ်နိုင်ခဲ့ဘူးလေ။ ခေါက်ရိုးကျိုးနေခဲ့ပြီဖြစ်သော အရာများ ပဲ မဟုတ်လား။

"ထားလိုက်ပါတော့ကွာ မာမီက ငါ့ကိုချစ်လွန်းလို့ ဖြစ်တာတွေပဲ ငါ လက်ခံနိုင်ရမှာ ပေါ့"

ထိုသို့ပြောလိုက်ရသော်လည်း ရာဇမာန်စိတ်ထဲမှာ လွတ်လပ်စွာ သွားလာနေထိုင်ခွင့်တွေကို တမ်းတနေမိခဲ့တာကိုတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မလိမ်ညာချင်ပါ။ တကယ်တော့ သူလည်း အရွယ်ရောက်နေပြီဖြစ်

သော လူသား ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါလေ။

အများ တကာတွေလို ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ခွင့်တွေနှင့် နေထိုင်ချင်မိ တာပါပဲ။ သို့သော်လည်း အခြေအနေမပေးသည် မို့ လောလောဆယ် တော့ သူဟာ လှောင်အိမ်ထဲက ငှက်လေးတစ်ကောင်ရယ်ပါ။

"ရာဇ ဒါ ဘယ်ကပြန်လာတာလဲ ဖုန်းကိုပိတ်ထားသေးတယ်"

ခြံထဲတွင် လူများ ရှင်းစပြုနေပြီမို့ မာမီက သူနားကို လျှောက်လာ ကာ ခပ်ထန်ထန်မေးလိုက်၏။ သူကတော့ ခြံရှေ့ရောက်မှ ဖွင့်လိုက် သော သူ့ဖုန်းလေးကိုစားပွဲတစ်လုံးပေါ် လှမ်းတင်လိုက်ရင်း

"သား သား သက်ရင့်တို့ ကို လိုက်ပို့တာပါ မာမီ"

အတန်တန် ထိန်းချုပ်ထားသည့်ကြားကပင် သူ့အသံက အနည်းငယ် အထစ်ထစ်ဖြစ်သွားရသေးသည် ။

"သက်ရင့်မှာ ကားပါလာတာ မာမီတွေ့လိုက်တယ် သား"

"ဟုတ်ပါတယ် မာမီ၊ သူတို့ ပြန်သွားပြီး လမ်းထိပ်မှာ ကားပျက်သွား လို့ သားကိုဖုန်းဆက်ခေါ်လို့ သား ကားထုတ်ပြီး လိုက်ပို့ပေးလိုက်တာပါ "

"သားကိုမခေါ်ဘဲ သူတို့ ဘာသာ တက္ကစီစီးသွားလည်း ရတာပဲမဟု တ်လား"

"ဒါဆိုလည်း သူတို့ အိမ်က ဒရိုင်ဘာတွေကို ဖုန်းဆက်ပြီးခေါ်ပေါ့၊

အဲဒါမှ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုရင်လည်း ကိုနိုင်ကိုလွှတ်လိုက်ပေါ့"

ကိုနိုင်ဆိုတာ ရာဇမာန်တို့ အိမ်မှ ဒရိုင်ဘာဦးလေးကြီး နာမည်ဖြစ်သည်။ မာမီတို့ ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း အကြောင်းပြချက်မျိုးစုံနှင့် ရာဇကို စစ်မေးတော့မည်ဆိုတာလည်း သူ သဘောပေါက်လိုက်၏။ ထို့ကြောင့် ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ ခေါင်းကိုငုံကာ ငြိမ်သက်ပြီး ရပ်နေမိသည်။

"နောက်ဆုံးကွာ သားကိုယ်တိုင်သွားမယ်ဆိုရင်တောင် မာမီကိုပြောသွားသင့်တယ် မဟုတ်လား"

"မာမီက ဦးကျော်တို့ နဲ့ စကားပြောနေလို့ သားက အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မှာ စိုးလို့ မပြောတော့တာပါ"

မာမီကိုပြောတော့ရော မာမီက ပေးသွားမှာ မို့လို့ လားဟု ပြောလိုက်ချင်စိတ်ကို ထိန်းထားရာက ရာဇက အလိုက်သင့်လေး ပြန်ဖြေလိုက်၏။

"သား မာမီကို ဆင်ခြေတွေပေးနေတာလား။ သက်ရင့်တို့ ကားပျက်လို့ သားလိုက်ပို့ပေးရတယ်ဆိုတာကရော မာမီကိုလိမ်နေတာများ လာကွယ်"

မာမီက အနီးရှိခုံတစ်လုံးပေါ်တွင် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ထိုင်ချလိုက်ရင်း ရာဇမာန်ကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ မေး၏။

"မဟုတ်ပါဘူး မာမီရာ၊ သား တကယ်ပဲ အငယ်လေးတို့ ကို လိုက်ပို့ပေးတာပါ။ မာမီမယုံလည်း မတတ်နိုင်တော့ဘူးဗျာ"

ရာဇမာန်က အပြတ်ပြောကာ မာမီရှေ့မှ လှည့်ထွန်ရန်ပြင်စဉ်မှာ ပင် မာမီထိုင်နေရာ ဝိုင်း၏ စားပွဲလေးပေါ်တွင် တင်ထားသော ရာဇ၏ ဟန်းဖုန်းလေးကအသံမြည်လာရာ မာမီကပင် ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

ရာဇမှာ တာ့ မျက်လုံးလေးများ ပြူးကာ ငေးကြည့်နေတော့၏။

"ဟေ့ကောင် ရာဇ၊ ငါ သျှိုင်းရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်မသိလို့ ကွ၊ မင်းတို့ ခုနက ငါ့ဆိုင်လာတုန်းက ဒီကောင့် ပိုက်ဆံအိတ်ကြီးကျန်ခဲ့တယ်၊ အဲဒါ ပြန် လာယူဖို့ ပြောပေးဦး၊ တော်သေးတာပေါ့ကွာ၊ မျက်ဝန်းကတွေ့ပြီး သိမ်း ပေးထားလို့ "

"မင်းက ဘယ်သူလဲ"

တစ်ဖက်မှ နေ၍ ရဲရင့်ဖြိုး၊ ကြောင်အမ်းသွားသည် ။ သူက ရာဇ မှ တံလို့ ပြောလိုက်မိခြင်းလေ။ ခုတော့ ရာဇ အမေနှင့်တိုးနေပြီနှင့်တူ သည် ။ သူကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် ဖုန်းကိုချပစ်လိုက်၏။

ဒီမှာ တော့ မာမီက ဖုန်းလေးကို နားမှ ခွာလိုက်ရင်း ရာဇအား စူးစူး စိုက်စိုက်ကြည့်လိုက်သည် ။ နဂိုကမှ တုန်လှုပ်နေမိသော ရာဇမာန်မှာ မာမီအကြည့်များကြောင့် စိတ်ထဲတွင် အနည်းငယ်ပျာယာခတ်သွားရ၏ ။ သို့သော် ချက်ချင်းပင် စိတ်ကိုတည်ငြိမ်အောင် ထိန်းလိုက်ပြီး

"ဘယ်သူဆက်တာလဲ မာမီ"

"အေး ငါ မေးနေတုန်းပဲရှိသေးတယ် ဖုန်းချသွားတယ်လေ"

"ဪ ဟုတ်လား၊ ဘာမှ မပြောသွားဘူးပေါ့နော်"

ရာဇ ရင်ထဲမှ အလုံးကြီးဝန်းခနဲ ကျသွားသလို ခံစားရတုန်းရှိသေး မာမီပြောလိုက်သော စကားကြောင့် သူ့မှာ ဘာမျှပင်ဆက်မပြောနိုင် လောက်အောင် ဖြစ်သွားရတော့၏။

"ပြောသွားတယ် မင်းတို့ ခုနက သူ့ဆိုင်ကိုလာတုန်းက သျှိုင်းရဲ့ ပိုက် ဆံအိတ်ကျန်ခဲ့တယ်တဲ့ ၊ အဲဒါ လာယူဖို့ ပြောပေးပါတဲ့ မျက်ဝန်းကတွေ့ လို့ သိမ်းပေးထားတယ်တဲ့ "

"ဗျာ"

ရုတ်တရက်ဆိုသလို သူ့အခေါင်တွေခြောက်ကပ်လာသလို ခံစားလိုက်ရသည်။ ။ ဘာစကားလုံးမှ လည်း မထွက်နိုင်တော့လောက်အောင် ဆွံ့အနေမိ၏။

"သား မာမို့ကို အမှန်အတိုင်း ပြောတော့ မာမိကလိမ်တာကို နည်းနည်းလေးမှ မကြိုက်ဘူးနော်"

ရာဇမာန်က ခေါင်းကိုသာတွင် တွင် ငုံ့ထားမိသည်။ ။

"ရာဇ သားဘယ်တုန်းက မာမို့ကို လိမ်လို့ ရဖူးလို့ လဲ၊ အမှန်အတိုင်းပြောနော်"

"သားအရမ်းပင်ပန်းနေတယ် မာမိ"

သူက ခေါင်းကိုငုံ့ထားလျက်နှင့် လေသံခပ်တိုးတိုးလေးဖြင့် ပြောဖြစ်သည်။ ။ မာမိကတော့ သူ့ကိုမျက်မှောင်ကြီးကျုံ့ကာ ကြည့်နေရင်းနှင့်မှ သက်ပြင်းကိုလေးတွဲစွာချလိုက်ပြီး

"ဟုတ်ပြီလေ သား ပင်ပန်းနေပြီဆိုရင် အခန်းထဲပြန်ပြီး အင်္ကျီအဝတ်အစားလဲ နားလိုက်တော့၊ ဒါပေမဲ့ ဒီညမှာ သားဘာတွေလုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ မာမို့ကို မနက်ကော်ဖီဝိုင်းမှာ အမှန်အတိုင်း ပြောနိုင်အောင်လုပ်ထားပါ၊ ကဲ သား သွားတော့"

သူ မာမို့ရှေ့မှာ နေ၍ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချလျက်ပင် ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

ဟူး မွေးနေ့ဆိုသောအရာသည် တခြားသူတွေအတွက်တော့ လွတ်လပ်စွာ ဆင်နွှဲခွင့်ရသော ပျော်စရာနေ့လေးတစ်နေ့ ဖြစ်မည်ဖြစ်သော်လည်း ရာဇမာန်အတွက်ကတော့ တကယ့်ကိုပဲ စိတ်ရှုပ်ထွေးစရာများ နှင့်သာ ပြည့်နှက်နေလေပြီ။

ဖြစ်နိုင်ရင် အချုပ်အနှောင်တို့ နှင့် လွတ်ကင်းစွာ နေရာတစ်ခုဆီသို့

ပြေးထွက်သွားချင်လှပါသည်။ ။

အခန်း (၂)

"ကဲ သား ထိုင်၊ မာမီကိုပြောပြပါဦး၊ သားညက ဘယ်တွေသွားခဲ့တယ်ဆိုတာ"

မျက်နှာသစ်ပြီးခါက ကော်ဖီဝိုင်းတွင် ထိုင်မိသည် နှင့် မာမီက ညက ကိစ္စကို အစဖော်မေးလာ၏။ သူကလည်း ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ပြတ်သားစွာချပြီးပြီမို့ ကော်ဖီကရားကို အသာမကာ ကော်ဖီများကို ခွက်ထဲသို့ အကျအနထည့်ပြီးမှ

"ဟုတ်တယ် မာမီ သားတို့ ညက စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုမှာ ဘီယာသွားသောက်ကြတယ်၊ သားမွေးနေ့မို့ သူတို့ ကလည်း သောက်ချင်တယ်ဆိုတာနဲ့ ပါ"

"သားက သူငယ်ချင်းတွေလောက်တောင် မာမီကို ဂရုမစိုက်ဘူးလို့ ဆိုလိုချင်တာလား"

"အမှန်တော့ သူငယ်ချင်းတွေ သွားချင်တယ်ဆိုတာထက် သားကိုယ်တိုင်ကိုက အပြင်ထွက်ခွင့်ရချင်တာ အဓိကပါ မာမီ၊ သားအသက်နှစ်ဆယ်ကျော်သွားပါပြီ သားကို ကလေးတစ်ယောက်လို မချုပ်ချယ်စေချင်တော့ဘူး"

သူ့စကားအဆုံးမှာ တော့ မာမီ စားလက်စမုန့်ကိုပင် ပန်းကန်ထဲသို့ အသာပြန်ချလိုက်ကာ သူ့မျက်နှာကို သေသေချာချာ စိုက်ကြည့်ပြီး

"သား ဘယ်လိုစကားမျိုးတွေကို ပြောနေတာလဲဆိုတာ သားကိုယ်တိုင်ရော ပြန်စဉ်းစားမိရဲ့ လား၊ တစ်သက်လုံး ဒီလိုစကားမျိုးတွေကို သားပြောတာ မာမီ မကြားဖူးဘူးနော်"

"အရင်က သားကိုယ်တိုင်ကလည်း ကလေးမို့ မာမီချုပ်ချယ်သမျှကို ခံခဲ့ရပေမယ့် ခုတော့ သားက အသက်နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်ရှိပြီ၊ သားဘာသာ လွတ်လပ်ခွင့်လေးလိုချင်လို့ မာမီကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖွင့်ပြောပြီး တောင်းဆိုတာပါ"

"ဘာပြောလိုက်တယ် သား၊ မိဘတွေရဲ့ မျက်စိထဲမှာ တော့ သူတို့ သားသမီးတွေက ဘယ်တော့မှဆို ကလေးလေးတွေပဲဆိုတာ သား နားမလည်ဘူးလား"

"နားလည်ပါတယ် မာမီ၊ ဒါက သူတို့ ထင်နေတာလေ၊ တကယ်တော့ သူတို့ သားသမီးတွေက အရွယ်ရောက်နေပြီဆိုတာကိုလည်း မေ့မထားသင့်ပါဘူး"

"ရာဇမာန် မာမီကို တစ်ခွန်းမကျန် ပြန်ခံပြောနေပါလား၊ ကြည့်စမ်း၊ မာမီသားကို ဒီလိုရိုင်းစိုင်းနေလိမ့်မယ်လို့ မာမီ ထင်မထားခဲ့ဘူး၊ သားပေါင်းနေတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေက ဒီလိုမျိုးတွေမှန်းသိရင် ဒီလိုခင်မင်မှုကို မာမီ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး"

"မာမီ သား ပြောပြီးပါပြီ၊ အခု သားပြောနေတာတွေ အားလုံးက သားသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဘာမှ မပတ်သက်ပါဘူး၊ သားကိုယ်တိုင်ရဲ့ ဆန္ဒတွေပါ၊ မာမီက သားကို အိမ်ထဲက အိမ်ပြင်ထွက်ခွင့်မပေးတဲ့ အပြင် ဒီသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပေါင်းတာကိုပါ တားဆီးဦးမယ် ဆိုရင်တော့ သားဘယ်လိုမှ လက်မခံနိုင်တော့တာ အမှန်ပါပဲ"

"မာမီ မေးပါရစေဦး သားရယ်၊ သားက လက်မခံနိုင်တော့ရင် ဘာ

တွေများ မာမို့ကို လုပ်နိုင်မှာ မို့လဲ"

မာမို့မျက်နှာမှ အပြုံးက ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင်ပင် နူးညံ့ပွင့်ဖူးရင်း မေးလာသော မေးခွန်းမို့ ရာဇမာန်ကလည်း တည်ငြိမ်စွာပင်

"သား မာမိနဲ့ အတူတူ မနေနိုင်တော့ဘူး။ သား ခြေထောက်ပေါ်သား ရပ်ပြီး အပြင်မှာ ပဲ နေတော့မယ်"

သူ့စကားကြောင့် မာမို့မျက်နှာ အတော်ပင် ပျက်ယွင်းသွားသောအခါ ရာဇမာန်ကိုယ်တိုင် စိတ်မကောင်းသလိုဖြစ်သွားပေမယ့် မာမို့ကို စကားလုံးတွေဖြင့် အနိုင်ယူလိုက်ပြီဆိုတာတော့ သေချာသွား၏။

"ကောင်းပြီလေ သားကို ဒီတစ်ခါတော့ မာမိခွင့်လွှတ်လိုက်မယ်၊ နောက်တစ်ခါ ဆိုရင်တော့ သားပြောတဲ့ အတိုင်း ရပ်တည်နိုင်အောင် သားကြိုးစားထားပါ"

မာမိက စကားကိုအပြတ်ပြောကာ ကော်ဖီဝိုင်းမှ ထထွက်သွားသော အခါ ရာဇမာန်မှာ

"မဟုတ်ဘူး မာမိ မနေ့ညက ကိစ္စကိုခွင့်လွှတ်ဖို့ သား တောင်းဆိုနေတာ မဟုတ်ဘူး ။ သားပြောချင်တာက နောက်ဆို သားကို ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်ခွင့်ပေးဖို့ ပါ"

ရာဇမာန်က မာမို့နောက်သို့လိုက်ကာ အလောတကြီး ပြောနေမိသော်လည်း မာမိကတော့ သူ့ကိုတစ်ချက်မှ လှည့်မကြည့်ဘဲ သူမ၏ မာမိဒီးကားကြီးပေါ်တက်ကာ ကုမ္ပဏီသို့ ထွက်ခွာသွားပေပြီ။

သူ့မှာ တော့ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် လေပူကြီးတစ်ချက်ကို မှုတ်ထုတ်ရင်း အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်အောက်တွင် ရပ်ကျန်ခဲ့ရ၏။

ဒီတစ်သက်တော့ သူ့မှာ ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်ခွင့်ဆိုတာမျိုးတွေ ရှိနိုင် ပါဦးမလား လောကကြီးရယ်။

စိတ်ညစ်ညူးစွာဖြင့် အခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင် လာပြီး ခုတင်ပေါ် ဝုန်းခနဲ မှောက်ချပစ်လိုက်သည် ။ ထို့နောက် သူ့ထုံးစံအတိုင်း ဖုန်းလေးကိုဖွင့် ကာ သျှိုင်းထံသို့ ဖုန်းခေါ်လိုက်၏။

"ဟေ့ကောင် ဘယ်လိုလဲ၊ ညက အိုကေရဲ့ လား"

ဖုန်းလေးကို ကိုင်မိသည် နှင့် သျှိုင်းက သူ့ကိုဆီးမေးလိုက်ခြင်းပင်။

"မင်းက ခုမှ အိုကေလား လုပ်နေ၊ ဒီမှာ ပြဿနာ အတော်ကြီးနေပြီ"

"ဟင် ဘာတွေဖြစ်လို့ လဲကွ ငါတောင် လန့် လာပြီ"

"လန့်ရမယ် ဟေ့ကောင်ရေ၊ ညက ကိစ္စကို မာမီ အားလုံးသိသွားပြီ"

"ဟာ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ လဲကွ"

သျှိုင်းအသံက အလွန်ပင် လန့်ဖျပ်သွားသောပုံ ပေါက်နေ၏။

"ဘယ်လိုဖြစ်လို့ လဲ ဟုတ်လား။ မင်းလေ မင်းကြောင့်ပေါ့"

"မင်း ဘာတွေပြောနေတာလဲကွ"

"ဘာတွေပြောနေတာလဲ မလုပ်နဲ့ လေ၊ မင်းပိုက်ဆံအိတ်တွေ ဘာ တွေများ ပျောက်တယ်လို့ မထင်မိဘူးလား"

ထိုအခါမှ သျှိုင်းက

"အေး ညကတော့ သတိရတယ်ကွ၊ ငါ့ပိုက်ဆံအိတ်မရှိတော့ဘူးဆို တာ ဒါပေမဲ့ သက်ရင့်ကားပေါ် ပါသွားတာ နေမှာ ပေါ့ကွာ၊ စိုးရိမ်စရာမ ရှိပါဘူး၊ မင်းက ဘယ်လိုသိတာလဲကွ၊ ဘာလဲ သက်ရင့် ဖုန်းဆက်ပြော တာလား"

သျှိုင်းက သူ့အထင်နှင့်သူတော့ ဟုတ်နေ၏။ သူကတော့ ဒီမှာ ဒေါသတွေ လှိမ့်ထွက် လာပြီ။

"သေလိုက်စိမ်း သျှိုင်းရာ၊ မင်းပိုက်ဆံအိတ် သူကားပေါ်ကျန်ခဲ့တာကို သက်ရင့်က မင်းကိုဖုန်းမဆက်ဘဲ ငါ့ကိုဖုန်းဆက်မလား။ နည်းနည်း ပါးပါးလည်း စဉ်းစားပါဦးကွာ"

"အေး ဒီလိုကျတော့လည်း ဟုတ်သားပဲကွ"

"မင်းကတော့ တကယ်သေတော့မယ်၊ မင်းပိုက်ဆံအိတ်က ရဲရင့်ဆိုင်မှာ ကျန်ခဲ့တာကွ၊ ညက ငါ့ဆီရဲရင့်ဖုန်းဆက်တာ၊ မင်းဖုန်းနံပါတ်မသိလို့ တဲ့ ၊ ဟို ညှို့မျက်ဝန်းဆိုတဲ့ တစ်ယောက်က သိမ်းထားပေးတာတဲ့ "

"တော်သေးတာပေါ့ကွာ၊ ဒီနေ့လာယူမယ်လို့ မင်းမပြောလိုက်ဘူးလား"

သျှိုင်းက ဘာမှ မသိစွာ မေးနေတော့ သူ တော်တော်စိတ်ပျက်သွားကာ

"ရဲရင့်ဆက်တဲ့ ဖုန်းကို ငါကိုင်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ မာမီကိုင်လိုက်တာ"

"ဘာရယ် ဘယ်လို ရာဇ၊ ဒါ ဒါဆို"

ခုမှ သဘောပေါက်သွားပုံရသော သျှိုင်းအသံတို့ က ထစ်အသွားရသည့် ။

"အေး ဟုတ်တယ်၊ ဟိုကောင် ရဲရင့်ကလည်း ငါမှတ်လို့ ပြောတာပေါ့ကွာ၊ နောက်မှ မာမီက မင်းဘယ်သူလဲလို့ လည်း မေးလိုက်ရော တစ်ခါတည်း ဖုန်းကိုချသွားရောလေ"

"ဒါဆို မင်းအမေကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းလိုက်သလဲ"

"ပြောမယ်လေကွာ ဟိုကောင်တွေကိုချိန်းပြီး ငါ့အိမ်ကို လာခဲ့"

"အဲဒါ မကောင်းဘူးကွ၊ ငါတို့ ငါ့ပိုက်ဆံအိတ်သွားယူရင်းနဲ့ ထပ်သွား ရအောင်ကွာ၊ မင်းမာမီလည်း အိမ်မှာ မရှိဘူး မဟုတ်လား"

ဒီအချိန်ဆို မာမီကုမ္ပဏီသို့ သွားပြီမှန်း သိနေသော သျှိုင်းကမြှောက် ပေးသည် ။ ပထမတော့ သူတွေဝေသွားမိပေမယ့် နောက်ဆုံးတော့လည်း တစ်နေရာရာတွင် ထပ်ဆုံကြရန် ချိန်းဆိုလိုက် တော့၏။

ဒါမှ မာမီလည်း သူ့ရင်ထဲက မွန်းကျပ်မှုတွေကို နားလည်လာမှာ ဖြစ် သည် ။

ရေမိုးချိုး အဝတ်အစားလဲကာ လေလေးချွန်ရင်း အောက်ထပ်သို့ဆင်းလာသော ရာဇမာန်ကို ဒရိုင်ဘာကြီး ဦးနိုင်က တအံ့တသြကြည့်ကာ

"ကောင်လေး ဘယ်သွားမလို့ လဲကွ"

"ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ချိန်းထားလို့ အပြင်ထွက်မလို့ ဗျ"

"ဦးနိုင် ကားသွားထုတ်လိုက်ရမလား"

"ထုတ်ပေးလေ၊ ဒါပေမဲ့ ဦးနိုင် လိုက်ပို့စရာမလိုပါဘူး၊ ကျွန်တော့် ဘာသာ ကျွန်တော် မောင်းသွားမှာ မို့လေ"

သူ့စကားကြောင့် ဦးနိုင်က မျက်လုံးကြီးပြူးကျယ်သွားကာ သူ့ကိုကြည့်၏။

"ဘာကြည့်နေတာလဲ ဦးနိုင်ရဲ့ ၊ ကျွန်တော့်ကားကို ကျွန်တော် မမောင်းရတော့ဘူးလား"

" မဟုတ်ဘူး လေ ကောင်လေး၊ ဦးနိုင်မပါဘဲ အပြင်ထွက်ရင် မင်း

မာမိပြန်လာတော့ ဦးနိုင်အတွက် ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ"

"ဦးနိုင် အပြစ်မဖြစ်စေရပါဘူး။ ကျွန်တော် မာမိကို ပြောပေးပါ့မယ်"

ထိုသို့ပြောကာ အပြင်သို့တစ်လှမ်းချင်း ထွက်သွားသော ရာဇမာန် နောက်သို့ ဦးနိုင်မှာ အပြေးကလေး လိုက်ခဲ့ရ၏။

ကားကို ဂိုဒေါင်ထဲမှ ထုတ်ကာ ဆင်ဝင်အောက်တွင် ရပ်စောင့်နေသော ရာဇမာန်ရှေ့ တည့်တည့်တွင် ထိုးရပ်ပေးလိုက်ပြီး ဦးနိုင်ကတော့ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည် ။

"ကောင်လေး အပြင်ထွက်မှာ မင်းအမေသိရဲ့ လားကွယ်"

"ဟင့်အင်း မာမိမသိဘူး ဦးနိုင်၊ ကျွန်တော့်သဘောနဲ့ ကျွန်တော် သွားတာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဦးနိုင် စိတ်ချပါ။ ဒီကိစ္စဟာ ဦးနိုင်နဲ့ ဘာမှ မပတ်သက်ကြောင်းကို ကျွန်တော် သေချာရှင်းပြပေးမှာ ပါ"

သူက ကားပေါ်တက်ထိုင်လိုက်ကာ တံခါးကို ဆောင့်ပိတ်လိုက်ပြီး ဦးနိုင်ကို လက်ပြနုတ်ဆက်လိုက်သည် ။ ဦးနိုင်ကတော့ ခေါင်းတခါခါနဲ့ ကျန်ခဲ့၏။

ဒီကိစ္စကို ဒေါ်ထိပ်ခေါင်တင်အား လှမ်းအကြောင်းကြားလျှင် ကောင်းမလားမသိ။ ဒေါ်ထိပ်ခေါင်တင် သိသွားလျှင်တော့ မိုးမီးလောင်သလို ဖြစ်တော့မည်ဆိုတာ ကြုံမြင်နေမိသည် ။

ဟင်း သူလည်း ဒီသားအမိကြားမှာ စိတ်ညစ်လွန်းလှပါပြီလေ။

"လာ ရာဇ ငါတို့ က မင်းထွက်မှ ထွက်လို့ ရပါ့မလားလို့ စိတ်ပူနေတာ"

သူတို့ ချိန်းထားရာ စူပါမားကတ်လေးရှေ့တွင် ဟိုသုံးကောင်၏ ကားတွေကိုမြင်၍ သူ့ကားလေးကိုလည်း ထိုးရပ်လိုက်သည် နှင့် သက်ရင့်က စပြောလိုက်သည်။ ။

"ဦးနိုင်ကတော့ ငါ့ကိုတားနေတာပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ ငါကလည်း မာမီကို အပြတ်ပြောထားပြီးပြီဆိုတော့ ပြောထားတဲ့ အတိုင်း လုပ်ပြမှ ဖြစ်မှာ မဟုတ်လားကွ"

"မင်းက မင်းအမေကို ဘာတွေပြောထားတာလဲ၊ မင်းပဲ လူစုံရင်ပြောမယ်ဆို"

သျှိုင်းကမေးလိုက်တော့ သူက ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး

"ငါတို့ ရဲရင့်ဆိုင်ကို သွားမှာ မဟုတ်လား၊ အဲဒီကျတော့မှ အေးအေးဆေးဆေး ပြောကြတာပေါ့"

"အိုကေလေ၊ သွားကြတာပေါ့"

အငယ်လေး စကားဆုံးသည် နှင့် သူတို့ သုံးယောက်က ကိုယ့်ကားထဲကိုယ် ပြန်ဝင်ထိုင်လိုက်ကြကာ ထိုနေရာလေးမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြတော့သည်။ ။

ရဲရင့်ဆိုင်လေး၏ ကားပါကင်တွင် သူတို့ ကားလေးစင်းကို ထိုးရပ်လိုက်ကာ သူတို့ လေးယောက် ကားပေါ်မှ ဆင်းလာသည် ကို ဆိုင်ထဲမှ လှမ်းမြင်လိုက်သော ညှို့မျက်ဝန်းက ချက်ချင်းပင် အပြင်သို့ထွက်၍ ဆီးကြိုလိုက်၏။

"ဟော မင်းတို့ လာမယ်ဆိုတာသိလို့ တို့ က မျှော်နေတာ၊ ညက သျှို

င်းရဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်က ခုံအောက်မှ ပြုတ်ကျခဲ့တယ်လေ၊ တို့ တွေ့လို့ သိမ်းထားပေးလိုက်တာ "

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါပဲ မညှို့မျက်ဝန်း"

သျှိုင်းက ကျေးဇူးစကားဆိုတော့ သူမက ပြုံးလိုက်ရင်း

"တို့ ကို ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံပါ၊ တို့ ကတော့ မင်းတို့ အားလုံးကို ခင်ပါတယ်၊ လာလေ ဆိုင်ထဲဝင်ရအောင် "

ညှို့မျက်ဝန်းက ဦးဆောင်ကာ ဆိုင်ထဲဝင်သွားသည် မို့ သူတို့ လည်း နောက်မှ လိုက်လာခဲ့သည် ။ ဆိုင်၏ ထောင့်ကျကျ စားပွဲလေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး အစားအသောက်များမှာ ပြီးချိန်မှာ တော့ ညှို့မျက်ဝန်းက သျှိုင်း၏ ပိုက်ဆံအိတ်လေးကိုကိုင်ကာ အနောက်ခန်းထဲမှ ထွက်လာ၏။

သူမက သူတို့ ဝိုင်းတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း သျှိုင်းထံသို့ ပိုက်ဆံအိတ်လေးကို လှမ်းပေးလိုက်ကာ

"စစ်ကြည့်လိုက်ပါဦး မင်းအိတ်ကို တို့ ဖွင့်မကြည့်ထားပါဘူး"

"ရပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်က ကျေးဇူးတင်နေတာပါ၊ မညှို့မျက်ဝန်း စားချင်တာ မှာ လေ၊ ကျွန်တော် ဒကာခံပါ့မယ်"

သျှိုင်းက လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ပြောတော့ မျက်ဝန်းကလည်း ပုစွန် အစိမ်းသုပ်တစ်ပွဲ မှာ လိုက်သည် ။

"အစ်မက ပုစွန်အစိမ်းသုပ် တော်တော်ကြိုက်ပုံပဲနော်"

ရာမောန်ပြောတော့ သူမက ခေါင်းလေးညိတ်ကာပြုံးသည် ။ တကယ်လည်း ညှို့မျက်ဝန်းက ပုစွန်အစိမ်းသုပ် ကြိုက်ပါသည် ။ သို့သော် ကိုယ့်ပိုက်ဆံနှင့်ဆို ဝယ်မစားနိုင်သည် မို့ ဒကာပေါ်တုန်း မှာ လိုက်ခြင်း ဖြ

စံ၏။

ညှို့မျက်ဝန်းပုံစံလေးက ဒီနေ့တော့ ဂျင်းဘောင်းဘီ ခြေမျက်စိအထိ ဖက်ဖူးစိမ်းရောင်လေးကိုဝတ်ကာ ပန်းနုရောင်လက်ပြတ်အင်္ကျီလေးနှင့် ရာဇမာန်မျက်လုံးထဲ ကြည့်ကောင်းနေသည် ဟု ထင်နေမိသည် ။ ဆံပင် အလိပ်ကြီးများကိုတော့ ထုံးစံအတိုင်း နောက်တွင် ဖားလျားချထား၏။

ရာဇမာန်က မျက်ဝန်းအား မျက်တောင်မခတ်တမ်း ငေးစိုက်ကြည့် နေမိခြင်းကို အငယ်လေးက သတိထားမိကာ စားပွဲအောက်မှ နေ၍ သူ့ခြေထောက်ကို နင်းကာ အချက်ပြသည် ။

ဟေ့ကောင် ဒီလောက်မငမ်းနဲ့ ဆိုသည့်သဘော။ သူ နည်းနည်းတော့ ရှက်သွားကာ သွားလေး တစ်ချက်ဖှီးပြလိုက်သည် ။ ကျန်သည့်နှစ်ကောင်ကတော့ နားမလည်နိုင်စွာ သူ့ကိုငေးစိုက်ကြည့်နေကြ၏။

"ဟေ့ကောင်တွေ ဘာလို့ ငါ့ကို ဒီလောက်စိုက်ကြည့်နေတာလဲကွ"

"မသိဘူးလေကွာ၊ မင်းက ရုတ်တရက်ကြီး ငါတို့ ကို သွားလာဖှီးပြ နေတာကိုး"

"ဟာ မင်းတို့ ကလည်း "

သက်ရင့်စကားကြောင့် သူရှက်သွားကာ ခေါင်းကြီးငုံ့ကျသွားသည် ။

ရာဇမာန်ဖြစ်သွားသည့်ပုံလေးကြည့်ကာ မျက်ဝန်းစိတ်ထဲ အသည်း ယားသွားမိ၏။ ဒီကောင်လေး ငေးကြည့်နေတာ သူမ သိတာပေါ့။ အငယ်လေးက စားပွဲခုံအောက်မှ နေ၍ တစ်ခုခုလုပ်ကာ သတိပေးလိုက်တာ လည်း သူမ သိနေတာပဲလေ။

တကယ့်ကိုပဲ အမေ့အုပ်ထိန်းမှုအောက်ကနေ မလွတ်နိုင်ရှာသေးသည့် လောကကြီးအကြောင်း ဘာမှ နားမလည်သော ကလေးငယ်လေး

တစ်ယောက်လိုပါပဲလား ရာဇမာန်ရယ်။

"ဒါနဲ့ ရဲရင့်ကော ဘယ်ရောက်သွားလဲ၊ ဒီကောင်ကို မမြင်သေးဘူး"

သက်ရင့်က သတိတရနှင့်မေးတော့ မျက်ဝန်းက

"အင်း မင်းတို့ မလာခင်လေးတင် အရေးကြီးကိစ္စပေါ်လို့ ဆိုပြီး ထွက်သွားတာပဲကွ၊ ဘယ်သွားတယ်ဆိုတာတော့ တို့ လည်း မသိဘူး"

"ဪ ဟုတ်လား၊ ဒီကောင်ကလည်း ကျွန်တော်တို့ ဒီနေ့လာပါမယ်လို့ ပြောထားတဲ့ ဟာကို"

"မင်းတို့ ညဘက်မှ လာမယ်လို့ သူထင်လို့ ဖြစ်မှာ ပါ၊ တို့ တောင်မင်းတို့ ညမှ လာမယ်ထင်တာ"

"ဒီမှာ လေ ဒီကောင် ရာဇပဲပေါ့၊ ညက ကျွန်တော်တို့ ဒီကိုလာတဲ့ ကိစ္စ သူ့မားသားကြီး သိသွားတော့ ပြဿနာတွေ တက်ကြတာပေါ့၊ အဲဒါ သူ့မာမိကို ဆန့်ကျင်တဲ့ အနေနဲ့ အပြင်ထွက်လာတာ"

သျှိုင်း ပြောပြတော့ မျက်ဝန်း ခေါင်းလေးညိတ်ကာ နားထောင်ပေး၏။

"ရာဇမာန်က ဘာတွေပြောလိုက်လို့ လဲဟင် တို့ သိလို့ ရမလား"

"အဲဒါပဲ ကျွန်တော်တို့ လည်း သိချင်နေတာ၊ သူက ဒီဆိုင်ရောက်မှ အေးအေးဆေးဆေး ပြောပြမယ်တဲ့ လေ၊ ကဲ ဟောကောင် လူစုံတုန်းလေး မင်းရဲ့ စွန့်စားခန်းကြီးကို ပြောပြပါဦး"

အငယ်လေးက ရွဲ့သလိုပြောလိုက်ခြင်းပေမယ့် သူကတော့ တကယ်ကိုပင် စွန့်စားခန်းကြီးတစ်ခုကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရသည့် သူရဲကောင်းတစ်ဦးလေသံနှင့် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှအား အစအဆုံး ရှင်းပြလိုက်သည် ။

သူ့စကားအဆုံးမှာ တော့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်က သူ့ကိုပါးစပ်ကြီး အဟောင်းသားတွေနှင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေ၏။ မျက်ဝန်းကတော့ ခေါင်းလေးကိုသာ ညိတ်နေပြန်သည်။ ။

"ဟေ့ကောင် မင်း တကယ်ပဲ မင်းအမေကို အဲဒီအတိုင်း ပြောခဲ့တာလား"

သျှိုင်းအသံကို နားထောင်ရတာ တကယ့်ကို ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြီးတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရသောပုံမျိုးနှင့် ဖြစ်၏။

"အေး ဟုတ်တယ်၊ ငါအဲဒီအတိုင်း ပြောလိုက်တယ်"

"ကောင်းတာပေါ့ လူဆိုတာ ကိုယ်ပိုင်အခွင့်အရေးတော့ ရှိကြတာပဲလေ၊ အမေဆိုပြီးတော့ ဒီအခွင့်အရေးတွေကို ချုပ်ကိုင်ထားလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ"

မျက်ဝန်းက ရာဇမာန်ကို အပြတ်အသတ် ထောက်ခံကာ ပြောလိုက်၏။ သူမစကားကြောင့် ရာဇမာန်ကလည်း အားတက်သွားသည့်ပုံမျိုးပေါက်သွားသည်။ ။

"ကဲ ရာဇရဲ့ စွန့်စားခန်းကြီးကို ဂုဏ်ပြုတဲ့ အနေနဲ့ တို့ က သီချင်းနဲ့ ဖျော်ဖြေပါ့မယ်"

ညှို့မျက်ဝန်းက ပြောပြောဆိုဆို သူတို့ ဝိုင်းမှ ထကာ စင်ပေါ်သို့ လှမ်းတက်သွား၏။

"ငါလေ တကယ်ပဲ ချစ်ခဲ့တယ်×× နင်လေ ဘာကြောင့်ချစ်ရတယ် ဘာအတွက်လဲ×× ဘာကြောင့်လဲ×× ငါလေအချိန်တိုင်း သတိရတယ် ×× နင်လေ ဘာကြောင့် မေ့ရတယ်×× ဘာအတွက်လဲ ဘာကြောင့်လဲ

"

"ဟေ့ကောင် မင်းတော့ မဟုတ်တော့ဘူးနော်၊ ဘာလို့ ဒီလောက်
ငေးနေမိတာလဲ"

ညှို့မျက်ဝန်း သီချင်းဆိုနေရာသို့ မျက်တောင်မခတ်တမ်း
ငေးစိုက်ကြည့်နေမိသော ရာဇမာန်အား သက်ရင့်က လက်တို့ ပြီး
ခပ်တိုးတိုးမေးလိုက်၏။

"ငါလည်း မသိဘူးလေ၊ သူ့ပုံက ကြည့်လို့ ကောင်းလို့ ငေးနေမိတာပဲ
"

"မင်းဟာကလည်း ကွာ"

"ဘာဖြစ်လို့ လဲကွ၊ သူ့ကိုငေးတာတောင် ဘာဖြစ်လို့ ဆိုပြီး ပြောနေ
ရဦးမှာ လား"

"မင်းမျက်လုံးတွေက ရိုးရိုးငေးတဲ့ ပုံမှ မဟုတ်တာကွ၊ အငွေ့တွေ
တောင် ပြန်ကုန်မလား မှတ်ရတယ်"

"ဘာတွေအငွေ့ပြန်နေတာလဲ ငါတို့ ကိုလည်း ပြောဦးလေ"

ခပ်တိုးတိုးပြောလိုက်သော သက်ရင့်၏ စကားကို အဖျားခတ်ကြား
လိုက်သော သျှိုင်းက ဝင်မေး၏။ အနည်းငယ် ရီဝေဝေဖြစ်နေသော သျှို
င်းအသံကြောင့် အငယ်လေးကပါ

"မင်းတို့ က တိုးတိုးတိုးတိုးနဲ့ ဘာတွေ တိုင်ပင်နေတာလဲ၊ ငါလည်း
ပါမှာ ပေါ့ကွ"

လေးယောက်သား အာလေးလျှာလေးဖြစ်လာကာ စကားတွေကလ
ည်း ဟိုရောက် ဒီရောက်ဖြစ်လာသည် ။

"မင်းက မျက်ဝန်းကို သဘောကျလို့ လား ရာဇ"

သက်ရင့်က ပေါ်တင်ပင်မေးလိုက်သည်။ ဒါကို ရာဇက လက်ထဲမှ ခွက်ကို ခက်ခက်ခဲခဲ ပြန်ချရင်း

"ငါက သဘောကျတယ်ဆိုတာ့ရော ဘာလုပ်လို့ ရမှာ လဲကွ"

"ဟာ ဟေ့ကောင် မင်းက ဘာလုပ်ချင်လို့ လဲ"

"ဘာမှ မလုပ်ချင်ပါဘူးကွာ၊ ဒါပေမဲ့ ငါနည်းနည်းလှုပ်ရှားလိုက်တာနဲ့ မာမိက သိနေပြီးသားပဲလေ မင်းတို့ လည်း သိသားနဲ့ "

ရာဇ စကားက သွေးထွက်အောင်မှန်နေသည် မို့ အားလုံးက သက်ပြင်းကိုယ်စီ ချလိုက်ကြသည်။

"မင်းသဘောကျတယ် ဆိုရင်တော့ လုပ်ကွာ၊ ငါတို့ မင်းအနားမှာ ရှိတယ်၊ အန်တီအပြစ်တင်ရင်လည်း အားလုံးဝိုင်းခံကြတာပေါ့"

အငယ်လေးက တက်ကြွစွာအားပေးနေ၏။ ဒီကောင်တွေက ရာဇကို အလွန်ပင် စွံစေချင်သူတွေလေ။

"အေးကွာ ဆယ်တန်းတုန်းကလည်း ငါမှတ်မိသေးတယ်"

သက်ရင့်က ဒဏ်ရာဟောင်းတွေကို ပြန်တူးဖော်တော့မည်ဆိုတာ ရာဇမာန် သိလိုက်သည်။

"အေး ပြောကွာ ငါတို့ ရာဇရဲ့ ကျဆုံးခန်းတွေကို ပြန်အစဖော်ပြီး ဘီယာနဲ့ မြည်းကြတာပေါ့"

သီချင်းဆိုပြီးသွား၍ စင်ပေါ်မှ ဆင်းလာသော မျက်ဝန်းက သျှိုင်းစကားကြောင့် စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် သက်ရင့်ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

"အဲဒီတုန်းကလည်း ဒီကောင့်မှာ နွယ်ပင်ကိုကြိုက်လွန်းလို့ အသည်းအသန် လိုက်ပြီးတော့မှ "

"ဟေ့ကောင် ခဏနေဦး"

သက်ရင့်စကားကို အငယ်လေးက ကြားဖြတ်ကာ တားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

"ဘာလဲကွ"

"အသည်းအသန် မလိုက်ရပါဘူးကွာ၊ ဟိုတစ်ယောက်ကလည်း အစကတည်းက ပါချင်ချင်ပါ"

"ဪ အေး ဟုတ်တယ်၊ ငါမှားသွားတယ်၊ အသည်းအသန် မလိုက်ရဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အသည်းအသန်တော့ ကြိုက်ခဲ့ရတယ်၊ အဲဒါတော့ မှန်တယ်မဟုတ်လား"

သက်ရင့်က ပြောနေရင်းနှင့် လှည့်မေးလိုက်ပြန်သည်။ ။ အားလုံးကလည်း ခေါင်းကို တက်ညီလက်ညီ ညိတ်ပြကြ၏။ ရာဇမာန်ကတော့ ဘီယာတွေ တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက်သာ လိုမ့်သောက်နေတော့သည်။ ။

"အဲဒီတုန်းကလည်း ငါတို့ မှာ သူ့မာမီမသိအောင် ကာပေးလိုက်တာ၊ ကျူရှင်တွေလည်း ပြေး၊ သူတို့ နှစ်ယောက်နောက်ကပဲ လိုက်နေတာ၊ ပြီးတော့လည်း ဘာမှ မဟုတ်ဘူး ၊ ဆယ်တန်းဆိုတော့ စာကျက်နေရတာနဲ့ ပဲ သိပ်လည်း မပျော်လိုက်ရပါဘူးကွာ"

"အေးလေကွာ ငါတို့ မှာ ပင်ပန်းတာပဲ အဖတ်တင်တယ်၊ နောက်ဆုံးတော့လည်း ပြတ်တာပါပဲ"

သျှိုင်းက အားရပါးရဝင်ပြောတော့ မျက်ဝန်းက စိတ်ဝင်စားသွားကာ

"ဟုတ်လား ဘာဖြစ်လို့ ပြတ်သွားတာလဲဟင်"

"အဲဒီတုန်းကတော့ ကလေးတွေမဟုတ်လားဗျာ၊ ခုလောက်တောင် လောကကြီးအကြောင်းကို နားမလည်ကြသေးဘူးလေ၊ အဲဒီတော့ ယောက်ျားကြီးတန်မဲ့ အမေကိုအရမ်းကြောက်ပြီး ဘယ်မှ လည်း လျှောက်သွားခွင့်မရတဲ့ ရာဇမာန်ကို နွယ်ပင်က ဖြတ်သွားတော့တာပေါ့ "

"ဪ ဟုတ်လား၊ ရာဇမာန်က တော်တော်ခံစားလိုက်ရလို့ လား"

သက်ရင့်စကားကို ဆုံးအောင်နားထောင်ပြီး မျက်ဝန်းက ရာဇမာန် ဘက်လှည့်ကာ မေးလိုက်သည်။ ။ ရာဇမာန်ကတော့ ခေါင်းကိုပင် မထူချင်တော့လောက်အောင် ယိုင်နေသောပုံနှင့် မျက်ဝန်းပြောတာတွေလည်း သေချာပင်ကြားပုံမရပါ။

ထို့ကြောင့်ပင် အငယ်လေးက

"အဲဒီတုန်းက ခံစားရတာကို ထည့်မပြောနဲ့ ဦး။ ခုထိတောင် ဒီကောင်က အဲဒီ နွယ်ပင်ကိုတွေ့ရင် ဟိုကဘာမှ မပြောရသေးဘူး၊ သူက အရည်ပျော်နေပြီ၊ အမှန်တော့ နာကြည်းသင့်တာလေ"

"အင်း ဟုတ်တာပေါ့၊ သူက ကိုယ့်ကို ဘာအမှားမှ မရှိဘဲ ဖြတ်သွားတာကိုး"

"အဲဒီလို မပြောပါနဲ့ မျက်ဝန်း၊ နွယ်ပင်က ကျွန်တော့်ရဲ့ အချစ်ဦးပါ၊ အချစ်ဦးကို ရူးတောင်မမေ့နိုင်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားလည်း သိမှာ ပါဗျာ"

မျက်ဝန်းစကားကို သေချာကြားလိုက်သော ရာဇက စားပွဲခုံပေါ်မှောက်နေရာမှ ထလာကာ ပြောလိုက်ခြင်းပင်၊ မျက်ဝန်းရင်ထဲ ဘာကိုမှန်းမသိပါဘဲ ဆစ်ခနဲ ကျဉ်သွားရ၏။ သူ့ဘာသာ သူ့အချစ်ဦးကို မမေ့နိုင်တဲ့ ကိစ္စမှာ မျက်ဝန်းက ဘာဖြစ်နေစရာလိုလို့ လဲနော်။

တကယ်တော့ မျက်ဝန်းကိုယ်တိုင်လည်း မျက်ဝန်းရဲ့ အချစ်ဦးကို တစ်ခါတလေတော့ သတိရနေမိတတ်ပါသေးသည်။ ။

"ဒါနဲ့ လုပ်စမ်းပါဦး၊ မမျက်ဝန်းရဲ့ အချစ်ဦးအကြောင်းလေးလည်း နားထောင်ချင်လို့ ပါ"

အငယ်လေးက တောင်းဆိုလာတော့ မျက်ဝန်းက ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်လိုက်ကာ

"တို့ အချစ်ဦးက တို့ အချစ်ဦးက ခုဆို ကလေးအဖေတောင် ဖြစ်နေပြီလေ"

"ဟာဗျာ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဗျ၊ ဇာတ်လမ်းက လုံးဝလမ်းစပျောက်နေပြီပေါ့"

"အင်းပေါ့ အဲဒီလိုပြောလည်း ရပါတယ်၊ သူ့အိမ်က တို့ နဲ့ သူ့ကို သဘောမတူဘူးလေ၊ သူတို့ က ချမ်းသာကြတာကိုး၊ တို့လို အတန်းစားထဲက လူတွေနဲ့ ဘယ်သဘောတူပါ့မလဲလေ၊ ဒါပေမဲ့ တို့ နှစ်ယောက် သိပ်ချစ်ခဲ့ကြပါတယ်၊ သူငယ်ချင်းတွေကြားထဲမှာ စံပြဖြစ်လောက်အောင်ကို ချစ်ခဲ့ကြပါတယ်"

မျက်ဝန်းက ပြောရင်းနဲ့ သက်ပြင်းလေးတစ်ခု ခိုးချဖြစ်သေးသည်။ ။ သူမက မောင်ဟု ချစ်မြတ်နိုးစွာ ခေါ်သော သူမ၏ အချစ်ဦးသာထက်သူ အကြောင်း ပြန်ပြောဖြစ်တိုင်း ဘယ်တုန်းကမှ လည်း ငြီးငွေ့ခြင်းမရှိခဲ့သလို ပြန်ပြောလိုက်တိုင်းလည်း ရင်ထဲမှာ နာနာကျင်ကျင် လွမ်းဆွေးတတ်သေးသည်။ ။

သူတို့ နှစ်ယောက် ဘယ်လောက်တောင် ချစ်ခဲ့ကြသလဲဆိုရင် မျက်ဝန်းက သာထက်သူကို မောင်ဟု ခေါ်သောကြောင့်

သူငယ်ချင်းအုပ်စုထဲမှာ ဘယ်အတွဲမှ ကိုယ့်ချစ်သူကို မောင်ဟု ခေါ်ပိုင်ခွင့်မရှိလောက်သည် ထိ မောင်ဆိုသော အခေါ်အဝေါ်သည် ညှို့မျက်ဝန်းက သာထက်သူ တစ်ယောက်တည်းအတွက် သီးသန့်မှတ်ပုံတင်ထားသော အသုံးအနှုန်းလေးတစ်ခုလိုကို ဖြစ်ခဲ့သည်။ ။

"အင်း ဘယ်လောက်ပဲ ချစ်ခဲ့ ချစ်ခဲ့၊ နောက်ဆုံးမှာ တော့ လူကြီးတွေနဲ့ နားပူနားဆာ လုပ်လွန်းတာအပြင် သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း တို့ ကို အထင်လွဲ လာပြီး နောက်ဆုံးမှာ နှစ်ဦးသဘောတူ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းပဲ လမ်းခွဲလိုက်ကြပါတယ်၊ မိတ်ဆွေတွေအဖြစ်ပဲ နေကြတာပေါ့။"

မျက်ဝန်းက ပြောနေရင်းနှင့် အာခြောက်သွားသောကြောင့် ရေတစ်ခွက်မော့သောက်လိုက်စဉ် ဈာန်ဝင်ကာ နားထောင်နေသော အငယ်လေးက

"အဲဒါနဲ့ ဘာဆက်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဆက်ပြောလေ"

"ပြောပါ့မယ်၊ ဖြည်းဖြည်းပေါ့၊ အဲဒါနဲ့ သူ မင်္ဂလာမဆောင်ခင် တစ်ရက်မှာ တောင် တို့ နဲ့ သီချင်းတွေ တူတူဆိုကြသေးတယ်၊ နောက်နေ့လည်း ကျရာ သူ မင်္ဂလာဆောင်ရောပဲ၊ တို့ ကိုတောင် မဖိတ်ပါဘူး။"

"ဟာ မမျက်ဝန်းအဖြစ်ကလည်း မမိုက်ဘူးဗျာ၊ ခုရော အဆက်အသွယ်ရှိသေးလား"

"ရှိတယ်ပဲ ပြောရမှာ ပေါ့နော်၊ သူ့အမျိုးသမီးကလည်း တို့ နဲ့ သူ့အကြောင်း အကုန်သိတယ်လေ၊ နည်းနည်းတော့ သဝန်တို့မှာ ပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ တို့ ဂရုမစိုက်ပါဘူး၊ သူ့သားလေးမွေးတုန်းကတောင် အိမ်ထဲလိုက်ကြည့်လိုက်သေးတယ်၊ လမ်းကြိုရင်လည်း ဝင်လည်လိုက်တာပဲ အဟင်း ဟင်း"

ဒီလိုမျိုး မောင့်အကြောင်းတွေ ပြန်ပြောနေရလျှင် မျက်ဝန်းရင်ထဲ ဘာကိုမှန်းမသိပါဘဲ ပျော်ရွှင်လာမိသည်။ ။ အဲဒါဟာ လူတိုင်းလူတိုင်း၏ အချစ်ဦးနှင့်ပတ်သက်လျှင် ဖြစ်ပေါ်တတ်သော ခံစားချက်တစ်ခုဖြစ်နိုင် ပါသည်။ ။

ဒါကြောင့်လည်း ရာဇမာန်ဆိုသည့်ကောင်လေးသည် သူ့အချစ်ဦး နှစ်ယောက်ဆိုသည့် ကောင်မလေးနှင့်တွေ့တိုင်း အရည်ပျော်ကျတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

"မမျက်ဝန်းအကြောင်း နားထောင်ရတာ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖတ်ရသလိုပဲ ဗျာ၊ ရင်နာစရာကြီး"

"ဒါက တို့ ရဲ့ အချစ်အကြောင်းပဲရှိသေးတယ်၊ တို့ ရဲ့ မိသားစုဘဝ တွေ၊ တို့ ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းတွေအကြောင်းသာ မင်းတို့ သိရင် တို့ နေရာကနေ စိတ်ညစ်လွန်းလို့ မျက်ရည်တောင်ပေါက်ပေါက်ကျ သွားမယ်"

"တော်ပါပြီဗျာ၊ ကိုယ့်ဘာသာ ဘိုးဘွားပိုင်အလုပ်လေး ထိုင်လုပ်နေတာပဲ ကောင်းပါတယ်"

သျှိုင်းက ညည်းတွားသလိုလေးပြောတော့ မျက်ဝန်းရယ်ချင်သွားမိသည်။ ။ ဒီကောင်လေးတွေဟာ တကယ့်ကိုပဲ နုနုငယ်ငယ်လေးနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်း၊ လောကကြီးအကြောင်းကို ဘာမှ ရေရေရာရာ မသိသေးတာ သေချာနေသည် လေ။

"ကဲ ငါပြန်ရတော့မယ် ဟေ့ကောင်တွေ၊ ဒီနေ့ ဖေဖေ့ကိုကုမ္ပဏီမှာ စာရင်းတွေပိုင်းလုပ်ပေးမယ်လို့ ငါပြောခဲ့တယ်ကွ"

သက်ရင့်က ခုမှ ဖေဖေ့ကို သတိရကာ ထပြောလိုက်သည်။ ။

"ဒါဆိုလည်း တူတူပြန်မယ်လေကွာ"

စကားဆုံးသည် နှင့် အားလုံး မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ကြသည်။ ။ မျက်ဝန်းဘေးမှာ ထိုင်နေသော ရာဇမာန်ကလည်း မတ်တတ်ရပ်လိုက်ရာ လူက ယိုင်နေသောကြောင့် မျက်ဝန်းဘက်သို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးပြိုကျလာ၏။ မျက်ဝန်းက သူ့ဝတ်ကိုမထိန်းနိုင်စွာ လှမ်းထိန်းထားလိုက်ရာ သူမကိုယ်တိုင်ပါ အောက်ခံကြွေပြားများ ပေါ်သို့ ရာဇမာန်ကိုယ်ကြီးကို ဖမ်းထိန်းထားရင်း ပြုတ်ကျသွားရတော့သည်။ ။

မျက်ဝန်း ကိုယ်လုံးသေးသေးလေးပေါ်သို့ ပိကျလာသောအလေးချိန်က များ လွန်းသည် ဖြစ်ရာ မျက်ဝန်းမှာ အောက်မှ နေ၍ တွန်းဖယ်မရအောင်ဖြစ်နေ၏။

"အား၊ လုပ်ဦး လုပ် လုပ်ပေးကြဦးလေ၊ ဒီမှာ မျက်ဝန်း မထနိုင်တော့ဘူးရှင့်၊ အား အမလေး လေးလိုက်တာနော်"

ရာဇမာန်ကတော့ အတော်ပင်မူးနေပြီဖြစ်ရာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပင် မသိနိုင်တော့လောက်အောင် ဖြစ်နေသည်။ ။ သူ ဘာဖြစ်လို့ ဖြစ်နေမှန်းလည်း မသိတော့။

နောက်ဆုံးမှာ ကျန်သုံးယောက်ကပင် သူ့ကိုယ်ကြီးကို အတင်းဆွဲမလိုက်မှ မျက်ဝန်းမှာ ကြမ်းပြင်ထက်မှ လူးလဲကုန်းထလိုက်ရ၏။

"ဟူး မင်းတို့ သူငယ်ချင်းကတော့ အခြေအနေမဟန်ဘူး၊ မင်းတို့ ပဲ အိမ်ပြန်လိုက်ပို့ရမယ်နဲ့ တူတယ်"

"အင်း ဟုတ်တယ် ဒီကောင်က အူရိုင်းဗျ၊ ကျွန်တော်တို့ ကမှ အလုပ်ကိစ္စတွေ ဘာတွေနဲ့ သောက်ဖြစ်သေးတယ်၊ သူကတော့ အမြင့်ဆုံးဝိုင်းလောက်ပဲ သောက်ဖြစ်နေတဲ့ ကောင်လေ၊ သူ့ကိုကျွန်တော်တို့ လိုက်ပို့လို"

က်မယ်၊ သူ့ကားကိုတော့ ဒရိုင်ဘာကြီး ဦးနိုင်ကိုပဲ လာပြန်ယူခိုင်းရ တော့မှာပဲ"

သက်ရင့်က မူးနေသော်လည်း သောက်ဖူးနေကျမို့ သိပ်တော့ဟန်မပျက်၊ စကားကို လုံးစေ့ပတ်စေ့ ပြောနိုင်သေးသည် လေ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရာဇမာန်ကို မျက်ဝန်း စိတ်ချလိုက်ပါသည် ။

အမှန်တော့ သက်ရင့်တို့ ကိုယ်တိုင် ပြန်လိုက်ပို့မှာ ကို မျက်ဝန်းက စိုးရိမ်စရာအကြောင်းတော့ မရှိပါ။ သို့သော် စိတ်ထဲမှာ ဒီကောင်လေးအ တွက် ပူပန်စိတ်လေးတွေ ဘယ်ကဘယ်လိုရောက်ရောက်လာမှန်း မသိ နိုင်တာ ထူးဆန်းလှပါသည် ။

"မင်းတို့ ရော ကားမောင်းနိုင်ကြသေးရဲ့ လား"

မျက်ဝန်းက ကျန်လူများကို စိုးရိမ်မကင်းစွာ မေးမိပါသေးသည် ။ သူ တို့ သုံးယောက်ကတော့ လက်များကို ကာလိုက်ရင်း

"ကျွန်တော်တို့ က နဲဗားမိုင်းပါ။ အေးအေးဆေးဆေး တစ်ခါတလေ ဆို ပါတီတွေဘာတွေမှာ သောက်ပြီးရင်လည်း ကိုယ့်ဘာသာကားမောင်းပြန်နေကြပဲလေ၊ ပြဿနာ မရှိပါဘူး"

သျှိုင်းက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်စွာပြောသည် မို့ မျက်ဝန်းကလည်း ခေါင်းလေးကိုညိတ်လိုက်ပြီး

"ကောင်းပြီလေ ဒါဆိုလည်း တဲ့တာနော်၊ ကားကိုလည်း ဂရုတစိုက် ဖြည်းဖြည်းမောင်းကြဦး၊ တော်ကြာတစ်ခုခုဖြစ်နေမှ ခက်ကုန်မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါဗျာ ကျေးဇူးပါပဲ၊ ကဲ သွားပြီနော်"

မျက်ဝန်းကို လက်ပြနုတ်ဆက်ကာ ဆိုင်မှ ထွက်သွားသော ကောင် လေး လေးယောက်ကိုကြည့်ရင်း မျက်ဝန်းတစ်ကိုယ်တည်း လေပူကြီး

တစ်ချက် မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။ ။ သူတို့ တွေကို ပိုင်အောင်ပေါင်းထားနိုင်လျှင် မျက်ဝန်း ရည်မှန်းထားတာတွေ အောင်မြင်ကောင်း အောင်မြင်လာနိုင်သည် ။ သူမ၏ အဆိုတော်ဖြစ်ချင်လွန်းလှသော ရယ်ရွယ်ချက်များ ...။

ဒါတွေဟာ တကယ်တမ်း အကောင်အထည်ဖော်ဖြစ်မည်ဆိုလျှင် ညှို့မျက်ဝန်းလောက် ပျော်သည့်သူ ရှိတော့မယ်ပင် မထင်ပေ။
